

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1717, 7 Απρίλη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026
Για να αλλάξουμε
επαναστατικά
τον κόσμο

σελ. 16

Τα καθήκοντα
της Αριστεράς

Γυρίστε στις σελίδες 3, 10, 11, 13

Σκάνδαλα και εγκλήματα παντού

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ!

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

28 Μάρτη, Λονδίνο. Φωτό: Guy Smallman

Χρειάζεται μεγάλο θράσος για να μιλάει κανείς για «διαχρονικές παθολογίες» όταν όλα τα δεδομένα αφορούν αποκλειστικά την περίοδο που είσαι εσύ ο ίδιος πρωθυπουργός της χώρας. Και χρειάζεται ακόμα περισσότερο θράσος για να αποκαλεί κανείς αυτές τις παθολογίες «διακομματικές» όταν αφορούν ένα και μοναδικό κόμμα: το δικό σου. Αλλά το θράσος είναι η μοναδική «αρετή» που δεν έλειψε ποτέ από τον Κυριάκο Μητσοτάκη.

Το πρώτο κύμα των αποκαλύψεων σε σχέση με τον ΟΠΕΚΕΠΕ είχε καταλήξει στην παραίτηση τον Ιούνιο του 2025 του **Μάκη Βορίδη** (υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου και πρώην υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης), τριών υφυπουργών και ενός γενικού γραμματέα υπουργείου από τις θέσεις τους. Το δεύτερο κύμα ήρθε με την διαβίβαση της σχετικής δικογραφίας από την ευρωπαϊκή εισαγγελία στη Βουλή το περασμένο Σάββατο 3 Απρίλη. Μέχρι αυτή τη στιγμή δυο ακόμα υπουργοί (**Τσιάρας**, **Κεφαλογιάννης**) και ένας υφυπουργός (**Βαρτζόπουλος**) έχουν παραιτηθεί. Αλλά είναι αμφίβολο αν θα καταφέρει η κυβέρνηση να επιβιώσει αυτή τη φορά.

Η δυσωδία που αποπνέει το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ είναι αποπνικτική. Είκοσι στελέχη της Νέας Δημοκρατίας -πρώην υπουργοί και υφυπουργοί, βουλευτές, παλαιοί και νέοι κυβερνητικοί και κομματικοί εκπρόσωποι- κατηγορούνται για την παράνομη διοχέτευση εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ από τους κοινοτικούς πόρους προς διάφορους «ημέτερους». Πέντε ακόμα πρώην γαλάζιοι βουλευτές αναμένεται να κληθούν μέσα στις επόμενες μέρες να «δώσουν εξηγήσεις» χωρίς κάποια κοινοβουλευτική διαδικασία (άρση ασυλίας), αφού δεν είναι πια βουλευτές. Στη δικογραφία αναφέρονται και τα ονόματα δυο ακόμα βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας -για τους οποίους όμως προβλέπεται, για νομικούς λόγους, διαφορετική διαδικασία.

Οι διάλογοι ανάμεσα στους βουλευτές, τους γραμματείς των υπουργών και τα στελέχη του ΟΠΕΚΕΠΕ είναι αποκαλυπτικοί. Με τη διαμεσολάβηση της **Κατερίνας Παπακώστα**, βουλευτίνας Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας, ένας «ημέτερος» κτηνοτρόφος από τη Θεσσαλία έλαβε, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή εισαγγελία παράνομα επιδοτήσεις συνολικού ύψους 142 χιλιάδων την περίοδο 2021-2024.

Από τις στιχομυθίες ανάμεσα στον τότε διοικητή του ΟΠΕΚΕΠΕ **Δημήτρη Μελά** και την Παπακώστα (τις οποίες παρακολουθούσε με εντολή της ευρωπαϊκής εισαγγελίας η αστυνομία) φαίνεται ότι ο συγκεκριμένος κτηνοτρόφος είχε φουσκώσει (όπως και πολλοί άλλοι) τον αριθμό των ζώων για τα οποία θα εισέπραττε επιδότηση. Το παραφούσκωμα,

Κοίτα ποιοι μιλάνε για “παθολογίες”

Βορίδης

Καραμανλής

Γεωργιάδης

όμως, έγινε αντιληπτό και η επιδοτική κόπηση.

Η συνέχεια είναι απλά γκανγκστερική: πρώτα «διόρθωσε» τον αριθμό των δηλωμένων ζώων, με παλιά ημερομηνία -το πως και με τη βοήθεια ποιου είναι άγνωστο- στα αρχεία του ΟΠΕΚΕΠΕ. Στη συνέχεια απευθύνθηκε στην Παπακώστα. Κα αυτή, αφού τον διαβεβαίωσε πρώτα ότι η υπόθεσή του θα ταχτοποιηθεί «99,9%», μετέφερε το αίτημά του στον Μελά:

«Η μείωση των ζώων έγινε πριν τον έλεγχο, ο κύριος ... μπήκε και διόρθωσε την ημερομηνία... έτσι ώστε να φαίνεται ότι η μείωση των ζώων έγινε πριν από τον έλεγχο ... Απλά εγώ σας επισημαίνω ότι επειδή είναι για πολύ σημαντικό πρόσωπο και τον έχουμε διαβεβαιώσει κατά 99,9%». «Δηλαδή εσύ επωφελείσαι σε έναν καλό σου, ας πούμε ψηφοφόρο» απαντάει ο Μελάς. «Εγώ δεν επωφελομαι πουθενά, μόνο εκτέθηκα... Απλά να ξέρει πόσο έχεις εμπλακεί σε αυτό ... που έγινε, γιατί δεν θα γινόταν με τίποτα».

Παράνομη επιδότηση

«Αυτός με ενδιαφέρει πολύ ... είναι του Γιάννη προσωπικά, δικός μας άνθρωπος 100%» έλεγε και πάλι στον Μελά ο **Γιάννης Τρουλλινός**, ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του **Γιάννη Κεφαλογιάννη**, για έναν «γεωργό» ο οποίος είχε εισπράξει παράνομα επιδότηση 54 χιλιάδων ευρώ, ζητώντας του να ενεργήσει έτσι ώστε να υπαχθεί στην «τεχνική λύση» -δηλαδή να παραγραφεί η οφειλή. Ο συγκεκριμένος «γεωργός» είχε δηλώσει ότι καλλιεργούσε 800

στρέμματα στην Νίσυρο τα οποία υποτίθεται ότι νοίκιαζε από τον πατέρα του. Από την έρευνα διαπιστώθηκε ότι ούτε καλλιεργούσε τίποτα, ούτε νοίκιαζε στρέμματα από τον πατέρα του, ούτε είχε ο πατέρας του στρέμματα στη Νίσυρο.

«Είναι οι μοναδικοί τέσσερις παραγωγοί στο Ρέθυμνο που ανήκουν σε αυτή την περίπτωση, διότι το κόλπο είναι ηρακλειώτικη πατέντα» ακούγεται ο Τρουλλινός να λέει σε μια άλλη ηχογραφημένη συνομιλία. «Αυτός έκανε τη δουλειά... είχε μία συντεκνία με τον Ξυλούρη... στο Ηράκλειο... και του είπαν αυτοί το κόλπο... βρήκε αυτός τέσσερα άτομα και τους λέει εγώ θα σας φτιάξω και μισά μισά... Και τους έφτιαξε λοιπόν τους τέσσερις».

Τώρα ο Κεφαλογιάννης δηλώνει ότι ο Τρουλλινός δρούσε μόνος του -ο ίδιος δεν είχε ιδέα για τις δραστηριότητες του διευθυντή του πολιτικού του γραφείου. «Στη δικογραφία, που αριθμεί χιλιάδες σελίδες, δεν υπάρχει ούτε μια δική μου συνομιλία» λέει. Και περιμένει να τον πιστώσουμε.

Ούτε ο **Τσιάρας** ήξερε κάτι για τις δραστηριότητες του δικού του πολιτικού γραφείου: «Σε επικοινωνία με συνεργάτη του πολιτικού μου γραφείου -χωρίς να το γνωρίζω, όπως προκύπτει και από την καταγεγραμμένη συνομιλία- τέθηκαν ερωτήματα με μοναδικό γνώμονα την αναζήτηση της ορθής διοικητικής διαδικασίας».

«Σε όλη τη διάρκεια της πολιτικής μου πορείας, υπηρέτησα τη διαφάνεια και τη νομιμότητα», λέει στη δική του δήλωση ο **Σπήλιος Λιβανός**, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης της

περιόδου 2021-2022. «Ούτε συμμετείχα ούτε θα μπορούσα να διανοηθώ να συμμετάσχω στην τέλεση οιασδήποτε αξιόποινης πράξης... Κινήθηκα και κινούμαι πάντα με πυξίδα το εθνικό συμφέρον και την κοινωνική δικαιοσύνη». Ο Λιβανός είχε παραπεμφθεί παλαιότερα ξανά στη δικαιοσύνη γιατί είχε «ξεχάσει» να δηλώσει καταθέσεις ύψους 900 χιλιάδων ευρώ στο «πόθεν έσχες» του. Τότε αθωώθηκε. Αυτή τη φορά μπορεί να μην είναι και τόσο τυχερός.

Η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα της άρχουσας τάξης της Ελλάδας. Είναι η κληρονομιά της ΕΡΕ, του Ελληνικού Συναγερμού και του Λαϊκού Κόμματος -της μετεμφυλιακής δεξιάς των δεκαετιών του 1940 και του 1950. Οι ρίζες της γυρίζουν πίσω στην περίοδο των μαυραγοριτών και των λαδεμπόρων της κατοχής. Από τότε έχουν περάσει πάνω από 70 χρόνια. Αλλά, όπως λέει και το τραγούδι, «είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα».

Αδιέξοδο

Οι αποκαλύψεις αυτές έχουν σπρώξει την κυβέρνηση σε ένα αδύνατο αδιέξοδο. Η Νέα Δημοκρατία έχει σήμερα 156 βουλευτές. Ο Μητσοτάκης δεν μπορεί να διαγράψει τους 20 (τουλάχιστον) «ελεγχόμενους» από την ευρωπαϊκή εισαγγελία βουλευτές χωρίς να χάσει την «δεδηλωμένη». Αλλά ούτε μπορεί και να αγνοήσει την ευρωπαϊκή εισαγγελία.

Το πρόβλημα δεν είναι απλά αριθμητικό. Ούτε περιορίζεται απλά στον κίνδυνο να πέσει άμεσα η κυβέρνηση ή να δυσκολευτεί η επόμενη βουλή να αναδείξει κάποια νέα. Η Νέα Δη-

μοκρατία κινδυνεύει τώρα να έχει τη μοίρα της πάλαι ποτέ ιταλικής Δεξιάς, που αφανίστηκε από ένα παρόμοιο σκάνδαλο στις αρχές της δεκαετίας του 1990 -συμπαρασύροντας μαζί του στην άβυσσο ολόκληρο το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Στην περίπτωση της Ιταλίας οι «ημέτεροι» δεν ήταν αγρότες και κτηνοτρόφοι (με ή χωρίς εισαγωγικά) που άρπαζαν παράνομα κοινοτικούς πόρους: ήταν οι μεγάλες επιχειρήσεις που λυμαινόταν, με το αζημίωτο, μέσα από συμβάσεις για δημόσια έργα και δημόσιες προμήθειες τα κρατικά ταμεία. Ο **Μπετίνο Κράξι**, ο αρχηγός του Σοσιαλιστικού Κόμματος και πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας διέφυγε το 1994 στην Τυνησία για να αποφύγει την σύλληψη. Ο **Τζούλιο Αντρεότι**, ο αρχηγός του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος (το οποίο συγκυβερνούσε με τους σοσιαλιστές όταν ξέσπασε το σκάνδαλο) και επτά φορές μέχρι τότε πρωθυπουργός παραιτήθηκε και το κόμμα, η ιστορική μεταπολεμική Δεξιά της Ιταλίας, διαλύθηκε. Η «καλή κοινωνία» της Ιταλίας γνώρισε εκείνη την εποχή «από τα μέσα» το σοφρονιστικό σύστημα της χώρας με εκατοντάδες στελέχη επιχειρήσεων και της πολιτικής να βρίσκονται στις φυλακές. «Οι αρουραίοι τρέφονται τώρα με κοστούμια Armani» έγραφε, κοροϊδευτικά, την εποχή εκείνη τη βρετανικό περιοδικό The Economist.

Η Ιταλική Αριστερά δεν κατάφερε -από τις δικές της αδυναμίες- να αξιοποιήσει το φοβερό σκάνδαλο που διέλυσε το πολιτικό σύστημα της χώρας. Το αποτέλεσμα αυτής της αποτυχίας ήταν φρικιαστικό: ο χώρος του παλιού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος καταλήφθηκε από τη «λαϊκίστικη» ακροδεξιά Φόρτσα Ιτάλια του **Σύλβιο Μπερλουσκόνι**. Το 2008 ο Μπερλουσκόνι διόρισε Υπουργό Νεολαίας ένα σχετικά άγνωστο μέχρι τότε στέλεχος της ιταλικής νεοφασιστικής δεξιάς -την **Τζόρτζια Μελόνι**.

Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει αυτή τη στιγμή πως θα εξελιχθεί η κρίση του σκανδάλου του ΟΠΕΚΕΠΕ εδώ στην Ελλάδα μέσα στις επόμενες ώρες, ημέρες και εβδομάδες. Οι «Μπερλουσκόνι» караδοκούν: ένας από τους πρώτους που έσπευσαν να καταγγείλουν την κυβέρνηση ήταν ο **Αντώνης Σαμαράς**. Αλλά είναι γελασμένοι αν πιστεύουν ότι θα τους αφήσουμε.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη είναι μια από τις πιο μισητές κυβερνήσεις όλων των εποχών. Ο ΟΠΕΚΕΠΕ είναι παρανοχηίδα μπροστά στο έγκλημα των Τεμπών, την Πύλο, την εμπλοκή στο πλεωρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ στον πόλεμο της Μέσης Ανατολής ή τη λιτότητα και τη φτώχεια.

Αλλά τα ποτήρια από μια σταγόνα ξεχειλίζουν τελικά.

Σωτήρης Κοντογιάννης

28 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: BDS Greece

STOP στους Patriotισμούς του Δένδια

Περιοδεία σε Κατάρ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και Σαουδική Αραβία με βασικό άξονα την κλιμάκωση της στρατιωτικής συνεργασίας πραγματοποιήσε ο υπουργός Άμυνας Δένδιας την περασμένη εβδομάδα.

Με τα ΗΑΕ, η κυβέρνηση Μητσοτάκη από τον Νοέμβριο του 2020 έχει υπογράψει αμυντική συμφωνία η οποία εμπεριέχει «ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής για συμβολή στην άμυνα και στη διατήρηση της ασφάλειας». Στο Κατάρ, σύμφωνα με το in.gr «συζητήθηκαν οι τρόποι περαιτέρω ενίσχυσης ιδιαίτερα στους τομείς της στρατιωτικής συνεργασίας και της συνεργασίας για την ασφάλεια».

Η ομιλία του Δένδια προς τους στρατιώτες που συμμετέχουν στην «Ελληνική Δύναμη Σαουδικής Αραβίας» ήταν ένα μνημείο πολεμοκαπηλείας:

«Θέλω να σας πω κατ' αρχήν ότι στο Ριάντ λίγο πριν, είδα τον Υπουργό Άμυνας, ο οποίος όπως ξέρετε είναι ο αδελφός του Πρίγκιπα διαδόχου. Μου είπε τα θερμότερα λόγια για την παρουσία μας εδώ... Ο κόσμος αλλάζει. Δυστυχώς, η ελπίδα μας ότι θα ζήσουμε εν ειρήνη σ' αυτόν τον πλανήτη, δεν πραγματοποιείται. Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, υποχωρεί το Δίκαιο, επικρατεί η ισχύς. Όπως ξέρετε, εμείς είμαστε μια μικρή χώρα η οποία αντιμετωπίζει υπαρκτή και εκπεφρασμένη απειλή. Κατά συνέπεια η εμπειρία σας είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να αντικατασταθεί. Η εμπειρία στο πεδίο, η εμπειρία υπό πραγματικές συνθήκες».

Σε ποια επικράτηση ισχύος αναφέρεται άραγε ο Δένδιας που έχει ξεγράψει οριστικά από την ατζέντα του την ειρήνη; Μήπως του Τραμπ; Μήπως του ελληνικού καπιταλισμού και των εφοπλιστών; Ποιον προσπαθεί να κοροϊδέψει με τα περί «μικρής χώρας» που «αμύνεται» την ώρα που η κυβέρνηση Μητσοτάκη χώνεται βαθύτερα στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς από τον Περσικό Κόλπο μέχρι την Ερυθρά Θάλασσα;

Λίγα εικοσιτετράωρα μετά την επίσκεψή του στη Σαουδική Αραβία, οι ελληνικές συστοιχίες Patriot, προστατεύοντας την Aramco του «πρίγκιπα διαδόχου», κατέρριψαν σύμφωνα με την ενημέρωση του ΓΕΕΘΑ ακόμη «ένα Μη Επανδρωμένο Αερόχημα – UAV, σύμφωνα με τους ισχύοντες Κανόνες Εμπλοκής. Η δύναμη συνεχίζει κανονικά την αποστολή της». Μέχρι να δούμε τους στρατιώτες να γυρνάνε στα «φέρετρα» του Δένδια υπό «πραγματικές συνθήκες».

Τα καθήκοντα της Αριστεράς μπροστά στην ώρα της κατάρρευσης

Εχει γίνει πλέον κοινός τόπος ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μοιάζει με κυβέρνηση υπόδικων καθώς βουλιάζει στη δίνη των σκανδάλων και των εγκλημάτων της. Επιτέλους! Καιρός ήταν να φτάσουμε εδώ! Πρέπει, όμως, να είμαστε ξεκάθαροι για το πώς φτάσαμε εδώ. Δεν μας το χάρισαν τα δικαστήρια και οι εισαγγελείς, ντόπιοι και ξένοι. Φτάνουμε εδώ μέσα σε συνθήκες μεγάλης κρίσης του συστήματος που υπηρετούν τα λαμόγια του Μητσοτάκη και σε συνθήκες ξεσηκωμού των από κάτω.

Η μεγαλύτερη εικόνα για τις διαστάσεις της συστημικής κρίσης έρχεται από την καρδιά του ιμπεριαλισμού, από τις ΗΠΑ. Ο Τραμπ, από ηγέτη της ανασύνταξης της αμερικάνικης ηγεμονίας, μετατρέπεται σε παράγοντα ήττας και

βαθέματος της κρίσης τους. Πριν λίγους μήνες αναγκάστηκε να ξηλώσει την ηγεσία της ρατσιστικής αστυνομίας ICE μπροστά στον ξεσηκωμό στη Μινεσότα, ύστερα ξηλώσε την υπουργό Δικαιοσύνης που δεν κατάφερε να σταματήσει τις αντιδράσεις ούτε στους δασμούς του Τραμπ ούτε στο σκάνδαλο Έποσταιν. Και τώρα φτάνει να ξηλώνει την ηγεσία του αμερικάνικου στρατού, καθώς οι ναύτες και οι πεζοναύτες του σκοντάφτουν στον Περσικό κόλπο, ενώ οι πόλεις των ΗΠΑ συγκλονίζονται από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια από τον καιρό του Βιετνάμ.

Η δύναμη του πεζοδρόμιου

Η δύναμη του πεζοδρόμιου δεν φαίνεται «μόνο» στην Αμερική του Τραμπ. Το ίδιο γίνεται και στην Ευρώπη. Στη Βρετανία οι ακροδεξιοί φίλοι του Τραμπ έτρεχαν να επωφεληθούν από την αποτυχία της κυβέρνησης των Εργατικών, αλλά το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα τους φράζει το δρόμο μετά τις 28 Μάρτη με το μεγαλύτερο συλλαλητήριο που έγινε ποτέ. Το ίδιο συμβαίνει στη Γαλλία, αλλά και στην Ιταλία όπου η Μελόνι παραπαίει.

Αυτά είναι πολύτιμα κρατούμενα για εδώ. Η Νέα Δημοκρατία προσπαθούσε και προσπαθεί να ξεφύγει από την κρίση της βάζοντας μπροστά τους μιμητές του Τραμπ, τους Βορίδηδες τους, Γεωργιάδηδες, τους Πλεύρηδες. Αλλά αντί για διέξοδο φέρνουν επιδείνωση της κρίσης τους. Ο Βορίδης πιάστηκε με τη γίδα του ΟΠΕΚΕΠΕ στην πλάτη, ο Γεωργιάδης δεν μπορεί να πλησιάσει σε Νοσοκομείο χωρίς κράξιμο, ο Πλεύρης φοβάται ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σέρνει το δήμαρχο της Αθήνας στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ και των μεταναστών. Ο κόσμος που βγήκε και βγαίνει στους δρόμους για τα Τέμπη, για την Πύλο, για την Παλαιστίνη είναι η καθοριστική δύναμη που δεν τους αφήνει να ξεφύγουν από την κρίση τους. Το δείξαμε και στις 28 Μάρ-

τη διαδηλώνοντας μαζί με τα συλλαλητήρια των ΗΠΑ, του Λονδίνου, της Ρώμης.

Πώς πάμε, λοιπόν, παρακάτω; Αξιοποιώντας τη δύναμη του πεζοδρόμιου είναι η απάντηση. Δεν περιμένουμε πότε το ΠΑΣΟΚ θα κάνει την αυτοκριτική του για όλους τους Φλωρίδηδες και Χρυσοχοϊδηδες που χάρισε στον Μητσοτάκη. Δεν περιμένουμε πότε ο Αλέξης Τσίπρας θα κρίνει ότι ωρίμασαν οι συνθήκες για να ζητήσει εκλογές και να ενώσει ξανά τα θραύσματα του ΣΥΡΙΖΑ στον κοινοβουλευτικό δρόμο προς το πουθενά. Χτίζουμε την ενότητα της τάξης μας στις απεργίες, στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια, στους αγώνες ενάντια στο ρατσισμό, στον σεξισμό και τους φασίστες.

Ο Τσίπρας θυμήθηκε ξαφνικά ότι θα έπρεπε να είχε κλείσει τις τράπεζες κόντρα στους εκβιασμούς της Τρόικα το 2015. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το έλεγε αυτό στο μεταβατικό πρόγραμμά της έγκαιρα, τότε, πάνω στην ώρα της μάχης. Και βέβαια έλεγε και λέει ότι τον έλεγχο έπρεπε και πρέπει να τον πάρουν οι εργάτες, όχι τα funds. Τέτοιες αλλαγές πρέπει να σημάνε η ανατροπή της κυβέρνησης και σήμερα μέσα σε συνθήκες όπου δίπλα στις παλιές Τρόικες των Μνημονίων μάς απειλούν οι φρεγάτες και οι Πάτριες του Δένδια αγκαλιά με τον σφαγέα Νετανιάχου.

Στη Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έγινε το Σαββατοκύριακο κυριάρχησε μια έντονη συζήτηση για την αναγκαιότητα του Ενιαίου Μετώπου που ενώνει την τάξη μας σαν δύναμη ανατροπής. Δεν είναι ώρα για περιχαράκωσεις και απομονωτισμούς. Χτυπάμε όλοι μαζί για να αποτελειώσουμε την κυβέρνηση που παραπαίει και βαδίζουμε χώρια για την αντικαπιταλιστική ανατροπή και τον Σοσιαλισμό.

Στο Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026 θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε πώς προχωράμε προς τα εκεί.

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Νίκη για την αντικαπιταλιστική Αριστερά και τους εργαζόμενους

	2024	2026
Ψηφισαν	590	497
A - Λ	15	25
εγκυρα	575	472
ΕΝΩΤΙΚΗ	249 - 4 έδρες	268 - 5 έδρες
ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ	233 - 4 έδρες	
ΠΑΜΕ	93 - 1 έδρα	204 - 4 έδρα

Την αυτοδυναμία στις εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας πήρε η Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο, κερδίζοντας πέντε έδρες στο εννιαμελές προεδρείο.

Πρόκειται για μία μεγάλη νίκη, ένα ακόμη ηχηρό χα στούκι στην ηγεσία του υπουργείου διάλυσης της Δημόσιας Υγείας, της διοίκησης και της δεξιάς μέσα στο νοσοκομείο. «Το κοινό ψηφοδέλτιο ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ που αποτελούσε το μακρύ χέρι της διοίκησης και του υπουργείου Υγείας μέσα στο νοσοκομείο, δεν κατάφερε να συγκροτήσει ψηφοδέλτιο και απείχε από τις εκλογές», αναφέρει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** στην ανακοίνωση του. «Παρόλα αυτά η πλειοψηφία των συναδέλφων δεν τους ακολούθησε, συμμετείχε στις εκλογές και δυνάμωσε το Σύλλογο κάνοντας την Αριστερά κυρίαρχη δύναμη. Δεν ξεχνάμε ότι ο Άδωνις, αγκαλιά με τον Παπαναστάση της ΔΑΚΕ, δήλωνε ότι θα κερδίσουν τις εκλογές σε όλα τα σωματεία των νοσοκομείων και στην ΠΟΕΔΗΝ. Στην ΠΟΕΔΗΝ, η ΔΑΚΕ έπεσε και σε ψήφους και σε ποσοστά και στον Άγιο Σάββα δεν μπόρεσαν να συγκροτήσουν ψηφοδέλτιο αλλά αντίθετα “η συμμορία της μιζέριας”, κέρδισε την αυτοδυναμία στο σωματείο.

Στην πρώτη γραμμή

Το Σωματείο Εργαζομένων του Αγίου Σάββα με ηγεσία την ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα γι' αυτό και ήταν συστηματική η προσπάθεια του υπουργείου να το τσακίσει και να το διαλύσει. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι έχει διωχθεί δικαστικά ο πρώην πρόεδρος Κ. Καταραχιάς, έχει απολυθεί ο συμβασιούχος πρώην πρόεδρος Σ. Βασιλείου και διώκεται η τωρινή πρόεδρος Κατερίνα Πατρικίου, όλοι και όλες στελέχη της ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ, γιατί μπήκαν μπροστά και οργάνωσαν τις μάχες των εργαζομένων στο νοσοκομείο», συνεχίζει η ανακοίνωση του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

Για την νίκη των εκλογών μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Κατερίνα Πατρικίου**, προεδρεύουσα του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου: «Ήταν μία

πολύ δύσκολη μάχη γιατί το σωματείο έχει δεχθεί τα τελευταία τρία χρόνια κλιμακούμενη επίθεση, με τις απολύσεις στον κόσμο της καθαριότητας, με κόσμο που έχει φύγει σε άλλα νοσοκομεία. Αλλά ήταν μία επίθεση στην οποία απαντήσαμε με μαζικούς όρους, οργανώνοντας όλο και καλύτερα τη δράση μας μέσα στο νοσοκομείο, με ανοιχτές συνελεύσεις με την αλληλεγγύη μας και τη συμμετοχή μας σε όλα τα κινήματα και σε όλους τους αγώνες.

Συνδέσαμε τις μάχες του νοσοκομείου με το αντιρατσιστικό και αντιπολεμικό κίνημα, με την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Ήμασταν από τα πρώτα νοσοκομεία που βγάλαμε απεργία για τις 10 του Οκτώβρη, μέρα αλληλεγγύης για τον Παλαιστινιακό λαό. Συμμετείχαμε στην αποστολή στο March to Gaza, ανοίξαμε το σωματείο στη γειτονιά και ταυτόχρονα προσπαθήσαμε να συνδέσουμε όλους τους αγώνες του υγειονομικού κινήματος, τους αγώνες μας για αυξήσεις και προσλήψεις, για να είναι το νοσοκομείο μας ανοιχτό προς τους ασθενείς και για να μπορούν οι συνάδελφοι να δουλεύουν με αξιοπρέπεια και ασφάλεια.

Στην προηγούμενη θητεία το προεδρείο του σωματείου δεν είχε συγκροτηθεί, γιατί οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αρνήθηκαν να συγκροτήσουμε αγωνιστικό προεδρείο προσπαθώντας να δώσουν τη γραμματεία και τη σφραγίδα του σωματείου στην παράταξη της Διοίκησης και της Δεξιάς, πράγμα που δεν επιτρέψαμε να γίνει. Προχωρήσαμε με ένα σχήμα που ήταν δύσκολο να μπορέσει να πάρει αποφάσεις. Παρόλα αυτά με μαζικές διαδικασίες και συνελεύσεις καταφέραμε να υπερπηδήσουμε αυτό το εμπόδιο.

Η παράταξη της Δεξιάς και της Διοίκησης είχε δύο χρόνια να φανεί σε διαδικασίες και σε συνεδριάσεις του ΔΣ. Αυτή τη φορά επέλεξαν να μην κατέβουν στις εκλογές του σωματείου σε μία προσπάθεια απαξίωσης και διάλυσης του. Δεν τα κατάφεραν, οι συνάδελφοι απάντησαν μαζικά και γι' αυτό έχει ακόμη μεγαλύτερη αξία ότι έχουμε την πλειοψηφία να συγκροτήσουμε ένα δυνατό προεδρείο.

Ανοιχτήκαμε πλατιά και γι' αυτό κατεβάσαμε το μεγαλύτερο ψηφοδέλτιο που έχουμε κατεβάσει ποτέ. Η απάντηση που βγήκε μαζικά από τις κάλπες ήταν αυτή, μετά από 8 χρόνια κερδίσαμε την αυτοδυναμία. Είναι η καλύτερη απάντηση και στη διοίκηση που προσπαθήσαμε με κάθε τρόπο να τσακίσει και εμάς και όλο το μαχόμενο κόσμο του νοσοκομείου και στις πολιτικές του απομονωτισμού και του σχεταρισμού που έλεγαν ότι κάθε κλάδος και κάθε τομέας πρέπει να κάνει ξεχωριστές διαδηλώσεις.

Και ήταν και μία μεγάλη απάντηση στον υπουργό Υγείας, ο οποίος πριν από μήνες είχε έρθει στο νοσοκομείο, αρνήθηκε να συναντήσει το σωματείο και τους εργαζόμενους του, μπήκε κρυφά και έφυγε απ' τη πίσω πόρτα. Μάλιστα στις δηλώσεις που έκανε μετά, χλεύασε το προσωπικό του Αγίου Σάββα λέγοντας μας τεμπέληδες. Η απάντηση δόθηκε από την κάλπη και κυρίαρχα από τους αγώνες μας. Θα συνεχίσουμε να τους δίνουμε από μία πιο δυνατή θέση, για να είναι το νοσοκομείο μας ανοιχτό και προσβάσιμο για όλους, όλες και όλα. Για να είναι στα χέρια των εργαζομένων, για τις ανάγκες των ασθενών του».

Σ.Γ.

6/4, "Υποδοχή" Άδωνι στην Παμμακαρίστο.

ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ

Ανεπιθύμητος ο υπουργός διάλυσης του ΕΣΥ

Τους εργαζόμενους/ες του νοσοκομείου Παμμακαρίστος και κατοίκους της γειτονιάς βρήκε μπροστά του ο Άδωνις Γεωργιάδης και τα υπόλοιπα κυβερνητικά στελέχη, στη φιέστα που οργάνωσαν διοίκηση και Υπουργείο Υγείας στο νοσοκομείο τη Δευτέρα 6 Απρίλη.

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο προαύλιο είχε καλέσει από νωρίς το πρωί το σωματείο εργαζομένων. Μαζί με τους απεργούς διαδήλωσαν οι σύντροφοι/ισσες από τον τοπικό πυρήνα του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος** με το πανό «Λεφτά για την Υγεία - Όχι για φρεγάτες» και την υπογραφή της Εργατικής Αλληλεγγύης με την οποία παρεμβαίνουν στο χώρο εργασίας σε εβδομαδιαία βάση. Το παρών έδωσαν επίσης το **Στέκι Εργαζομένων και Νεολαίας «Καίτη Πανοπούλου»** και η **ΟΡΜΑ**. Για άλλη μια φορά η κυβέρνηση επέλεξε να παρατάξει την αστυνομία απέναντι από τους απεργούς στον ίδιο τον χώρο εργασίας τους.

Οι εργαζόμενοι/ες καταγγέλλουν την τραγική κατάσταση που έχουν φέρει το νοσοκομείο η υποχρηματοδότηση και οι ελλείψεις, την εξαντλητική καθημερινή εφημέρευση χωρίς το απαραίτητο προσωπικό και διεκδικούν μαζικές προσλήψεις, μονιμοποιήσεις και δαπάνες για τα νοσοκομεία. Στα συνθήματα και τις παρεμβάσεις υπογραμμίστηκε η επιλογή της κυβέρνησης να σπαταλάει εκατομμύρια για τη συμμετοχή της στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους την ώρα που η δημόσια Υγεία ρημάζει.

«Εδώ πέρα διοργανώνεται μια φιέστα, τα ΤΕΠ μέσα είναι ωραία με φωτάκια και με λουλουδάκια τώρα, χωρίς ασθενείς κι εργαζόμενους. Είναι μια εικονική, πλασματική πραγματικότητα. Την πραγματικότητα των ΤΕΠ θα την αντιμετωπίσουμε από αύριο το πρωί,

εμείς που θα εφημερεύουμε και θα είμαστε εδώ την Μεγάλη Εβδομάδα γιατί δεν βγαίνει το πρόγραμμα. Να έρθουν αύριο εδώ πέρα να δουν σε τι συνθήκες δουλεύουμε. Δεν πάει άλλο και πρέπει να μπει φρένο» σημείωσε η **Μαρία Μανιατάκου**, γραμματέας του σωματείου εργαζομένων.

«Λίγες μέρες πριν από την επέτειο των Τεμπών ήρθαν από το Υπουργείο Υγείας και μας είπαν ότι θα κάνουμε καθημερινή εφημερία με το ίδιο προσωπικό» μας λέει ο **Πάρης Ιωάννου**, ειδικευόμενος γιατρός στο νοσοκομείο. «Ήδη δίναμε έναν τεράστιο αγώνα να ανταπεξέλθουμε στις ανάγκες με τις υπάρχουσες ελλείψεις προσωπικού. Στο δικό μου τμήμα μένει ένας νοσηλευτής, το ίδιο και σε άλλα τμήματα. Τώρα ήρθαν να γιορτάσουν την ανακαίνιση των ΤΕΠ. Μας είχε δυσκολέψει πάρα πολύ αυτή η ανακαίνιση με τον τρόπο που την κάνανε, χωρίς οργάνωση και χωρίς κανέναν έλεγχο. Έπρεπε να εξετάζουμε περιστατικά και δεν είχαμε χώρο να το κάνουμε.

Έχουμε ένα προκάτ έξω στο προαύλιο χωρίς τις κατάλληλες συνθήκες εργασίας, χωρίς καμία ασφάλεια ούτε για εμάς, ούτε για τους ασθενείς. Για να πάει ένα φορείο με ασθενή από το ΤΕΠ στο ακτινολογικό, πέρναγε μέσα στη βροχή. Πρέπει να γίνουν ανακαίνισεις στα νοσοκομεία αλλά σωστά κι οργανωμένα. Όχι να κόβουμε τους μισούς χώρους και να πετάμε τον κόσμο από δω κι από κει. Για ασθενείς μιλάμε. Τα ίδια και χειρότερα γίνονται σε όλα τα νοσοκομεία. Έχει να κάνει με τις προτεραιότητες της κυβέρνησης. Εξευτελίζουν τη δημόσια Υγεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες για να δίνουν εκατομμύρια για όπλα και πολεμικούς εξοπλισμούς. Πρέπει να αλλάξει αυτό και θα γίνει μόνο μέσα από τον δικό μας αγώνα».

Στέλιος Μιχαηλίδης

8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Γενικές Συνελεύσεις σε όλους τους Συλλόγους εργαζομένων ΟΤΑ στις 23 Απρίλη και 24ωρη απεργία για τις 24 Απριλίου αποφάσισε το γενικό συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ καλώντας τη μέρα της απεργίας σε πανελλαδική συγκέντρωση στις 11:00 π.μ. στην Πλατεία Καραϊσκάκη από όπου θα ξεκινήσει πορεία διαμαρτυρίας προς το Υπουργείο Εσωτερικών. Επίσης έδωσε εξουσιοδότηση στην εκτελεστική επιτροπή της ομοσπονδίας μετά την πραγματοποίηση των κινητοποιήσεων «να εκτιμήσει τις εξελίξεις και να αποφασίσει για την περαιτέρω κλιμάκωσή τους».

Η ΠΟΕ-ΟΤΑ διεκδικεί: μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων Ε.Σ.Π.Α. που εργάζονται με επαναλαμβανόμενες συμβάσεις στις Κοινωνικές Δομές των Δήμων (Παιδικοί Σταθμοί, Κ.Δ.Α.Π., Κ.Δ.Α.Π.-Μ.Ε.Α., Κέντρα Κοινότητας κ.α.). Κατάργηση, της «διάταξης Βορίδη» τώρα. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες των Ο.Τ.Α καθώς η υποστελέχωση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μεθοδευμένα οδηγεί στο ξεπούλημα των υπηρεσιών σε ιδιωτικά και εργολαβικά συμφέροντα. Πραγματικές μισθολογικές αυξήσεις τώρα στους εργαζόμενους. Άμεση επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού.

Η απεργία είναι απάντηση στη νομοθετική ρύθμιση που ετοιμάζεται να φέρει η κυβέρνηση Μητσοτάκη με στόχο την αλλαγή των διαδικασιών πρόσληψης προσωπικού στις Κοινωνικές Δομές των Δήμων που θα έχει ως συνέπεια απολύσεις εργαζομένων, υποβάθμιση, κλείσιμο και ιδιωτικοποίησή τους. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ κάνει λόγο για τη δημιουργία μιας «δεξαμενής» προσωπικού μέσω της ΕΕΤΑΑ, η οποία «θα μετατρέψει τους εργαζόμενους σε ανακυκλώσιμα πιόνια», καταργώντας κάθε έννοια σταθερής εργασίας. Όπως αναφέρει:

«Στο περιθώριο της υπογραφής της Σ.Σ.Ε. της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., η Υπουργός Εσωτερικών Χαραλαμπίγαννη, σε σχετική ερώτηση που θέσαμε για την μονιμοποίηση των εργαζομένων Ε.Σ.Π.Α. και την κατάρ-

Απεργία στους Δήμους 24 Απρίλη

21/3/25, Αθήνα. Μαζική απεργιακή διαδήλωση των εργαζομένων του Δήμου.

γηση της «διάταξης Βορίδη», μας ενημέρωσε πως επεξεργάζονται μοντέλο 11μηνων συμβάσεων με ειδική μοριοδότηση για τους εργαζόμενους που ήδη εργάζονται! Στο προσχέδιο Νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών περιγράφεται ένα μοντέλο υποδεέστερο ακόμη και από αυτό που ήδη εφαρμόζεται για τις Σχολικές Καθαρίστριες, το οποίο μεταξύ άλλων προβλέπει τα εξής: Οι εργαζόμενοι θα προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα μέσα από έναν ηλεκτρονικό γενικό κατάλογο υποψηφίων. Ο ηλεκτρονικός κατάλογος υποψηφίων δεν θα μπορεί να ισχύει για περισσότερο από δυο (2) χρόνια. Μετά θα καταρτίζεται νέος. Οι συμβάσεις θα είναι 8μηνες ή 11μηνες διάρκειας. Εκτός από τις συμβάσεις πλήρους απασχόλησης θα υπάρχουν και συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Η μισθοδοσία των εργαζομένων θα εξαρτάται αποκλειστικά από τα VOUCHER Οι προσλήψεις δεν θα γίνονται πριν τον Νοέμβριο, εφόσον καταφέρουν να αναμορφωθούν οι προϋπολογισμοί των Δήμων και υπάρχουν οι ανάλογες πιστώσεις από τα VOUCHER».

Εργαζόμενοι στους ΟΤΑ μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη για την κατάσταση στους δήμους και την απεργία:

«Το νομοσχέδιο που ετοιμάζεται

να κατεβάσει η Νέα Δημοκρατία θα σημάνει απολύσεις εργαζομένων σε Παιδικούς Σταθμούς, σε ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ, σε δομές που αφορούν την εργατική οικογένεια και τα παιδιά της. Είναι αιτία πολέμου για τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ και όλη την εργατική τάξη. Πρόκειται για δομές που κανονικά θα έπρεπε να στηρίζονται και να ενισχύονται» τόνισε ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης**, εργαζόμενος στον Δήμο Κερατσινίου-Δραπετσώνας. «Η ΕΕ, όπως είχε ανακοινώσει από πέρσι, κόβει τη χρηματοδότηση για αυτά τα προγράμματα γιατί βάζει προτεραιότητα τον πόλεμο στην Ουκρανία και τους εξοπλισμούς. Και η κυβέρνηση Μητσοτάκη αντιμετωπίζει εργαζόμενους και δομές ως αναλώσιμους. Στις 23 του μηνός πάμε για μαζικές συνελεύσεις και στις 24 πάμε για ένα απεργιακό συλλαλητήριο-σεισμό».

«Είναι αδιανόητο συνάδελφοι που είναι εργαζόμενοι έως και πάνω από είκοσι χρόνια τώρα να απειλούνται με απολύσεις αντί να μονιμοποιούνται» μας λέει ο **Νίκος Χατζάρας** εργαζόμενος στο Δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης. «Αυτή τη στιγμή έχει σημάνει συναγερμός σε όλους τους δήμους. Δεν μιλάμε για ελαστικές σχέσεις, μιλάμε για αναλώσιμους εργαζόμενους που θα κάνουν μια σεζόν και μετά θα τους

διώχνουν. Ανοίγει ο δρόμος για την υποβάθμιση, κλείσιμο και πλήρη ιδιωτικοποίηση δομών που ο κόσμος έχει ανάγκη. Η απεργία στις 24 Απρίλη είναι μόνο η αρχή, να κλιμακώσουμε μέχρι να αποσυρθεί η ρύθμιση απαιτώντας μονιμοποιήσεις όλων των συναδέλφων και προσλήψεις».

Μονιμοποιήσεις τώρα

«Αντί να προσλαμβάνουν κόσμο στους ήδη υποστελεχωμένους δήμους, απολύουν. Στη δική μου υπηρεσία το οργανόγραμμα λέει 140 άτομα και δουλεύουμε 40» αναφέρει ο **Κυριάκος Μπάνος**, εργαζόμενος στον Δήμο Αθήνας. «Αυτή είναι η κατάσταση σε όλες τις υπηρεσίες. Οι μόνιμοι εργαζόμενοι, εκ των οποίων ένα μεγάλο ποσοστό ετοιμάζεται να βγει στη σύνταξη, είναι μειοψηφία και από εκεί και πέρα η δουλειά βγαίνει με συμβασιούχους πολλών ταχυτήτων, διαφόρων προγραμμάτων που έρχονται να δουλέψουν για τετράμηνα, πεντάμηνα -μια απόλυτη εκμετάλλευση, ανακύκλωση της ανεργίας. Και δεν φτάνει μόνο αυτό, όσοι μέσα από αγώνα και δικαστήρια, καταφέρνουν να παίρνουν παρατάσεις, βρίσκονται αντιμέτωποι με το νόμο Βορίδη και ρυθμίσεις όπως αυτή που ετοιμάζουν τώρα».

Ένα χρόνο τώρα, η ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ καταγγέλλει αλλά δεν έχει βγει σε απεργία. Η 24ωρη απεργία πρέπει να είναι μαζική για να στείλει στην ηγεσία μήνυμα κλιμάκωσης -να πάμε για απεργία διαρκείας. Να πάρουν πίσω το νόμο Βορίδη και τη νέα ρύθμιση, να γίνει μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και νέες προσλήψεις για να καλυφτούν τα κενά. Να βάλουμε φραγμό στις ιδιωτικοποιήσεις, που στο Δήμο Αθήνας απειλούν το πράσινο και άλλες υπηρεσίες, να πάρουμε αυξήσεις -και να στείλουμε στον αγύριστο αυτήν την κυβέρνηση και την πολιτική της».

Γ.Π.

Από τις 3 μέχρι τις 6 Απρίλη, σε εξέλιξη βρίσκονται οι εκλογές στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου. Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, οι εκλογές ήταν στην τελική τους ευθεία.

Η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στους ηθοποιούς δίνει τη μάχη των εκλογών με κεντρικό σύνθημα «Η τέχνη και οι αγώνες μας απάντηση στη βαρβαρότητα τους». Διεκδικώντας: Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις, αύξηση της χρηματοδότησης για τον πολιτισμό. Συνδέοντας τις διεκδικήσεις των ηθοποιών με τους αγώνες ενάντια στα εγκλήματα αυτής της κυβέρνησης. Για να γίνουν οι ηθοποιοί και οι καλλιτέχνες κομμάτι του αντιπολεμικού κινήμα-

Εκλογές ΣΕΗ

τος που έδειξε την τεράστια δύναμη του παγκόσμια στις 28 Μάρτη. Για να συνεχίσουν οι καλλιτέχνες να είναι κομμάτι του αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης, στα Τέμπη, στην Πύλο, στη Χίο και αλλού.

«Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών μπορεί να συσπειρώσει τους εργαζόμενους στην Τέχνη διεκδικώντας μία συνολική σύγκρουση με την κυβέρνηση και το σύστημα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Βασίλης Κουκαλάς**, ηθοποιός, υποψήφιος με την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών. «Δυναμώνουμε το σωματείο και βάζουμε μπροστά τα αιτήματα του

κλάδου. Όμως κυρίαρχα συνδέουμε τους αγώνες μας με τους αγώνες της υπόλοιπης κοινωνίας βάζοντας μία συνολική πολιτική σκέψη γύρω από τον πολιτισμό. Διεκδικούμε ο πολιτισμός να γίνει κοινωνική προτεραιότητα αυτής της κυβέρνησης και κάθε κυβέρνησης, με μία σαφή πολιτιστική πολιτική. Να γίνονται σωστές επιχορηγήσεις, να μη χρειάζεται να δουλεύουμε με όρους αγοράς, να έχουμε το συλλογικό έλεγχο αυτού που κάνουμε. Οι καλλιτέχνες και τα σωματεία τους πρέπει να γίνουν ένα ρεύμα και να πάμε ενάντια στο πως αυτή τη στιγμή είναι το πολιτιστικό κατεστημένο, διεκδικώντας εν τέλει τον πολιτισμό με πιο επαναστατικούς όρους».

Σ.Γ.

Στηρίξτε τον αγώνα στα Προσφυγικά

Για την Κυριακή 5 Απριλίου, η Συνέλευση Κατελιημένων Προσφυγικών (ΣΥ.ΚΑ.ΠΡΟ.) κάλεσε σε διεθνή ημέρα δράσεων αλληλεγγύης ενάντια στα σχέδια «ανάπλασης» που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ Περιφέρειας Αττικής, ΥΠΠΟ και Δ.Υ.Π.Α. Στο πλαίσιο αυτό, η ΚΕΕΡΦΑ εξέφρασε τη στήριξή της με πανό στη συγκέντρωση στα Προπύλαια. Ακολούθησε πορεία που πέρασε από το Σύνταγμα και, μέσω Πανεπιστημίου και Χ. Τρικούπη, κατέληξε στα Προσφυγικά μέσω της Λεωφ. Αλεξάνδρας.

Στο επίκεντρο βρέθηκε η πολυήμερη απεργία πείνας μέλους της κοινότητας. Στο πανό της Συνέλευσης αναγραφόταν: «60 ΜΕΡΕΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΧΑΝΤΖΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. «ΚΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΜΕ Ο ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΙΟΛΑΣ ΝΕΚΡΟΙ!».

Λίγες μέρες νωρίτερα, στις 3/4, ο απεργός πείνας έχασε τις αισθήσεις του έξω από το Α.Τ. Αμπελοκήπων, όπου είχε μεταβεί για το μηνιαίο παρόν. Μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο, έλαβε ενδοφλέβια αγωγή και επέστρεψε την ίδια ημέρα στα Προσφυγικά. Αλληλέγγυοι γιατροί επισημαίνουν ότι τυχόν επιπλοκές βαραίνουν τα εμπλεκόμενα μέρη.

Στην πορεία ο κόσμος δήλωσε τη στήριξη του στον σ. Αρίστο, ενώ, μεταξύ άλλων, ακούστηκαν συνθήματα για την ιστορική και κοινωνική σημασία της γειτονιάς, και τον χαρακτήρα της κοινότητας («Μιλάμε 20 γλώσσες σ' αυτή τη γειτονιά / Κάτω τα χέρια απ τα Προσφυγικά», «Στους τοίχους τα σημάδια των Δεκεμβριανών / Αυτή είναι η ιστορία των Προσφυγικών»).

Βασικά αιτήματα παραμένουν η ακύρωση της σύμβασης, η παραμονή των κατοίκων και η αποκατάσταση των κτιρίων μέσω αυτοχρηματοδότησης από την ΑΜΚΕ «Κάτοικοι και Φίλοι Προσφυγικών», χωρίς τη χρήση δημοσίου χρήματος.

Χριστίνα Μανωλακάκη

5/4, Διαδήλωση για τα Προσφυγικά. Φωτό: Yeler Vedat

Σύσκεψη για Πρωτομαγιά ανατροπής

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ
Από τη Μινεσότα στην Αθήνα
ΣΥΣΚΕΨΗ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 1η ΜΑΗ
ΡΟΜΑΝΤΣΟ, Αναξαγόρα 14α, Ομόνοια,
Δευτέρα 20 Απρίλη, 7μ.μ.

Να διώξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, της Πύλου, της Βιολάντα. ΟΧΙ στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τη φτώχεια. Οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους.

Η 1η Μάη είναι μέρα τιμής και μνήμης της ηρωικής απεργιακής εξέγερσης των εργατών στο Σικάγο. Τα γρανάζια της μηχανής του κέρδους σταμάτησαν διεκδικώντας «8 ώρες εργασία, 8 ώρες ανάπαυση, 8 ώρες ύπνο». Οι νεκροί εργάτες και εργάτριες με το αίμα τους άφησαν την παρακαταθήκη του ανυποχώρητου αγώνα για την ανατροπή του συστήματος του κέρδους και της εκμετάλλευσης, του πολέμου και του ρατσισμού.

Η κρίση της κυβέρνησης βαθαίνει και η οργή των εργαζόμενων και της νεολαίας φουντώνει. Βουλιάζει μέσα στη μπόχα των σκανδάλων, αφού η νέα φουρνιά υπόδικων υπουργών και βουλευτών της για τον ΟΠΕΚΕΠΕ σφίγγει ξανά τη θηλιά στο λαιμό της. Ο ανασχηματισμός δεν τη σώζει, είναι ένα πτώμα άταφο. Από τα Τέμπη και την Πύλο, μέχρι τη Βιολάντα και τις υποκλοπές δεν έχει που να σταθεί, μια και τα παραμύθια για την ανάπτυξη πάνε περίπατο μπροστά στη νέα έκρηξη της ακρίβειας στα καύσιμα και τα τρόφιμα.

Φέτος, η Πρωτομαγιά βρίσκει την εργατική τάξη ξεσηκωμένη παγκόσμια ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν και τη γενοκτονία στη Γάζα αλλά και να δίνει μάχες ενάντια στις δολοφονικές και καταστροφικές συνέπειες των πολιτικών των κυβερνήσεων του Τραμπ, του Νετανιάχου και του Μητσοτάκη.

Άλλη μια καταγγελία που ήρθε στην ΚΕΕΡΦΑ αποκαλύπτει τις απάνθρωπες συνθήκες στις οποίες κρατούνται εκατοντάδες μετανάστες στην Αμυγδαλέζα χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα έγκλημα.

«Βρίσκομαι υπό κράτηση εδώ κι 11 μήνες χωρίς να μου έχουν απαγγελθεί κατηγορίες, χωρίς απόφαση του εισαγγελέα ή του αρμόδιου δικαστηρίου» λέει ο μετανάστης που έκανε την καταγγελία και για ευνόητους λόγους διατηρούμε την ανωνυμία του. Στην Αμυγδαλέζα «η κατάσταση χαρακτηρίζεται από συστηματική παραβίαση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων» καταγγέλει.

Αναφορικά με την ιατρική περίθαλψη «η βοήθεια είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Είναι σχεδόν αδύνατο να βρεις βασικά φάρμακα για την ανακούφιση των συμπτωμάτων του κρυολογήματος ή της γρίπης. Ο γιατρός λέει «Πιες λίγο τσάι και θα περάσει!». Τα άτομα με χρόνιες παθήσεις και οξείες πόνους δεν λαμβάνουν πάντα τις απαραίτητες εξετάσεις και φάρμακα. Όλοι περιμένουν να φτάσει η κρίσιμη στιγμή και καλούν το ΕΚΑΒ. Κατά την άφιξη στο Κέντρο (όπου βρίσκονται άνθρωποι από όλο τον κόσμο με διάφορες ει-

δικές περιφερειακές λοιμώξεις και παθολογίες) πραγματοποιείται μόνο μια συνέντευξη, μερικές φορές μάλιστα όχι από γιατρό, αλλά από κοινωνικό λειτουργό. Δεν γίνονται στοιχειώδεις εξετάσεις αίματος και ακτινογραφίες πνευμόνων. Η διαμονή των ανθρώπων γίνεται σε μικτούς χώρους και κανείς δεν ξέρει από τι πάσχει ο γείτονάς σου. Επίσης, δεν υπάρχουν πληροφορίες για τους οροθετικούς... Η διατροφή είναι πεινχρή και μονότονη. Η μερίδα είναι υπολογισμένη για ένα παιδί 10-15 ετών. Οι άνθρωποι είναι συνεχώς πεινασμένοι, κλέβουν φαγητό ο ένας από τον άλλο. Δεν υπάρχει δυνατότητα για στοιχειώδη βρασμό νερού για τσάι και άλλα ροφήματα...

Όλα τα κοντέινερ διαμονής βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Οι οροφές έχουν διαρροές, δεν υπάρχουν εξώπορτες και εσωτερικές πόρτες, τα παράθυρα, όπου υπάρχουν, δεν κλείνουν, οι τουαλέτες και τα ντους δεν πληρούν καμία υγειονομική προδιαγραφή. Εκατομμύρια κατσαρίδες

Η 28 Μάρτη έφερε στο προσκήνιο τη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τη μηχανή θανάτου παγκόσμια, από την Μινεσότα μέχρι την Αθήνα. Οκτώ εκατομμύρια διαδήλωσαν στις ΗΠΑ ενάντια στο Τραμπ σε μια Αμερική που σαρώνεται από το αντιπολεμικό κίνημα και την αντίσταση στον ρατσισμό των κεφαλοκνηγών της ICE, συγκλονίζεται από τη φρίκη που αποκαλύπτουν οι φάκελοι Επστάιν, τις δολοφονίες και τους βιασμούς γυναικών και παιδιών. Μισό εκατομμύριο στο Λονδίνο ενάντια στην ακροδεξιά απειλή, τριακόσιες χιλιάδες στη Ρώμη. Η ακροδεξιά δέχτηκε πλήγμα στις ΗΠΑ.

Η 28 Μάρτη, ήταν σταθμός στην πάλη για να

μπουν οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους, για να μπει τέλος στον πόλεμο στο Ιράν και να σταματήσει η κούρσα των εξοπλισμών να φορτώνεται στην πλάτη της εργατικής τάξης, διαλύοντας τη δημόσια Παιδεία, Υγεία και Πρόνοια.

Για να μπει τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις, τη διάλυση του ΕΣΥ και της δημόσιας παιδείας. Για δουλειές και όχι βόμβες. Για αυξήσεις και μαζικές προσλήψεις στις υπηρεσίες.

Για να κλείσουν οι βάσεις των ΗΠΑ και να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες και οι patriot από τη Σ. Αραβία. Καμιά συμμετοχή στον πόλεμο.

Για να μπει φρένο στη ρατσιστική εκστρατεία του Πλεύρη και την ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ, να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και για τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών.

Με αυτήν ορμή πάμε για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Γι' αυτό και στην Εργατική Πρωτομαγιά τα συνδικάτα, η αριστερά και τα κινήματα είναι ώρα να δώσουν ΕΝΩΤΙΚΗ, ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ, ΜΑΖΙΚΗ απάντηση, για την ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων, των σκανδάλων, της καταστροφής, της στήριξης των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και του ρατσισμού.

Προχωράμε σε Ανοιχτή Σύσκεψη για να οργανώσουμε την Απεργία της 1ης Μάη, να οργανώσουμε τη μαζική συμμετοχή σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, κοινοτήτων μεταναστών, αντιπολεμικών και αντιρατσιστικών κινήσεων.

Να ανοίξουμε τον δρόμο για την ανατροπή!

• ΚΕΕΡΦΑ • Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη
• Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Κολαστήριο η Αμυγδαλέζα

και μια στρατιά ποντικών, που δεν φοβούνται πια τίποτα και κανέναν. Οι άνθρωποι αναγκάζονται να ζουν σε συνθήκες υπερπληθυσμού, χωρίς κατάλληλο αερισμό και θερμοκρασία. Η διαμονή γίνεται ακόμη και σε ενδιάμεσα δωμάτια, στο πάτωμα. Οπτικά, όλα αυτά θυμίζουν μάλλον στάβλο και όχι Κέντρο για μετανάστες στην ευρωπαϊκή πρωτεύουσα.

Τα προϊόντα προσωπικής υγιεινής (οδοντόκρεμα, οδοντόβουρτσα και 100 ml σαμπουάν) δίνονται μία φορά για όλη τη διάρκεια της διαμονής (σύμφωνα με τον νέο νόμο, έως δύο χρόνια). Μετά από μια εβδομάδα, οι άνθρωποι δεν έχουν πια τίποτα για να πλυθούν. Δεν υπάρχουν καθόλου συνθήκες για το πλύσιμο ρούχων και λευκών ειδών, δεν δίνονται λεκάνη και απορρυπαντικό.

Δεν υπάρχουν κλινοσκεπάσματα και πετσέτες. Οι άνθρωποι κοιμούνται σε γυμνά, παλιά και ακατάλληλα για χρήση κομμάτια αφρού, που κάποτε ήταν στρώματα. Το χειμώνα υπάρχει καταστροφική έλλειψη

κουβερτών, ενώ δεν παρέχονται καθόλου μαξιλάρια...

Σε τέτοιες άγριες συνθήκες οι άνθρωποι κρατούνται για μήνες και χρόνια.

Η έλλειψη επαρκούς αντίδρασης εκ μέρους της διοίκησης του Κέντρου σε αυτά τα προβλήματα οδηγεί πολύ συχνά σε θλιβερές συνέπειες. Συγκεκριμένα, στον θάνατο κρατουμένων, σε συνεχείς φασαρίες, σε εσωτερικές κλοπές κ.λπ.

Αντί να επιλύει τα ανθρωπιστικά προβλήματα, η διοίκηση καταφεύγει μόνο στην ενίσχυση των μέτρων εξαναγκασμού» υπογραμμίζει μεταξύ άλλων η καταγγελία, ζητώντας «να αποσταλεί ανεξάρτητη επιτροπή για την παρακολούθηση των συνθηκών κράτησης. Να επισημανθεί στη διοίκηση η ανάγκη για την κατάλληλη οργάνωση των συνθηκών διαβίωσης των κρατουμένων, καθώς και για την παροχή νομικής και ιατρικής υποστήριξης στους κρατούμενους. Να συμβάλει στην καταπολέμηση της απάνθρωπης μεταχείρισης των κρατουμένων και της σκόπιμης παράτασης της κράτησής τους σε αυτό το ίδρυμα, το οποίο δεν είναι κατάλληλο για ανθρώπους».

4 Απρίλη, Αναχώρηση σκαφών του Διεθνούς Στόλου Αλληλεγγύης από τη Μασσαλία.
Φωτό: Anadolu

Με τα πλοία της αλληλεγγύης

Την Κυριακή 12 Απριλίου ετοιμάζεται να αναχωρήσει από τη Βαρκελώνη ο νέος διεθνής στόλος αλληλεγγύης που θα επιχειρήσει το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη αποστολή μέχρι τώρα, ξεπερνώντας αυτή του περασμένου Σεπτεμβρίου.

«Συγκεντρώνοντας περισσότερα από 80 σκάφη και πάνω από 1.000 συμμετέχοντες από όλο τον κόσμο, η αποστολή συνδυάζει τη θαλάσσια δράση με την ταυτόχρονη παγκόσμια κινητοποίηση στην ξηρά, συνδέοντας την αλληλεγγύη, τη νομική υπεράσπιση και την πίεση από τα κά-

τω σε πολλές χώρες. Καθώς η Γάζα υπομένει τον εντεινόμενο αποκλεισμό, τη βία και τις στερήσεις, η αποστολή αντιπροσωπεύει μια αρχική μη βίαιη παρέμβαση: την υπεράσπιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, την έκκληση για ανθρωπιστική πρόσβαση και την απαίτηση για διεθνή λογοδοσία» σημειώνει το **Global Sumud Flotilla**.

Με τα σκάφη που θα αναχωρήσουν από τη Βαρκελώνη θα ενωθούν τις επόμενες εβδομάδες και άλλα που θα ξεκινήσουν από μια σειρά λιμάνια της Μεσογείου, μεταξύ αυτών κι από την Ελλάδα.

Ταυτόχρονα ένα χερσαίο κον-

βόι με εκατοντάδες οχήματα θα ταξιδέψει από τις χώρες της Βορείου Αφρικής προς τα σύνορα της Ράφα στην Αίγυπτο, με τη συμμετοχή εξειδικευμένων ομάδων αποτελούμενες από γιατρούς, μηχανικούς, οικοκατασκευαστές, εκπαιδευτικούς και ερευνητές εγκλημάτων πολέμου. «Αρνούμαστε να μένουμε αδρανείς ενώ οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις εξαπολύουν κι άλλη βαναυσότητα. Από θάλασσα, από στεριά, στους δρόμους, η στιγμή απαιτεί οργανωμένη κλιμάκωση σε όλα τα μέτωπα» τονίζει η ανακοίνωση του GSF και του March to Gaza Greece.

Ο Πλεύρης θέλει ICE στα λιμάνια

Τις «καινοτόμες ιδέες και πρακτικές» του ICE ζήτησε ο Πλεύρης κι ανακοίνωσε την περασμένη Παρασκευή την έναρξη «ενημέρωσης και εκπαίδευσης» των αρμόδιων ελληνικών υπηρεσιών από τις αντίστοιχες αμερικάνικες, με στόχο «την εντατικοποίηση των επιστροφών παράνομων μεταναστών».

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου «οι επαφές μεταξύ των Υπηρεσιών των δύο χωρών, σε σειρά ζητημάτων που σχετίζονται με τη διαχείριση της παράνομης μετανάστευσης, άρχισαν επισήμως σήμερα, 27 Μαρτίου, με την πραγματοποίηση του πρώτου ενημερωτικού σεμιναρίου. Το σεμινάριο περιλάμβανε την παρουσίαση της ψηφιακής εφαρμογής Customs Border Protection Home, την οποία χρησιμοποιούν οι αμερικανικές αρχές στο πλαίσιο των διαδικασιών επιστροφών και η οποία υποστηρίζει την οργάνωση αξιοπρεπών, εθελοντικών επιστροφών».

Τι κάνουν οι αμερικάνικες αρχές με το συγκεκριμένο εργαλείο που θέλει να φέρει ο Πλεύρης; Προκειμένου να γλιτώσουν κόστος από τη σύλληψη, την κράτηση και την απέλαση, προτείνεται σε πρώτο χρόνο η «αυτοαπέλαση» των μεταναστών. Κατεβάζεις την εφαρμογή, δηλώνεις και

προγραμματίζεις να επιστρέψεις από μόνος σου στον πόλεμο, τη φτώχεια, την καταστροφή, με την ελπίδα να αποφύγεις τη βίαιη μεταχείριση του ICE κατά τη διάρκεια των ρατσιστικών πογκρόμ στις αμερικάνικες πόλεις, «Με την ελπίδα», γιατί στην Αμερική του Τραμπ, ούτε αυτές οι εγγυήσεις δεν υπάρχουν. Η εφαρμογή αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης καμπάνιας κόστους 200 εκατομμυρίων δολαρίων με το σλόγκαν "Stay Out and Leave Now" (Μη μπλέκεις - Φύγε τώρα).

Κι αν κάποιος βιαστεί να πει ότι «για μια ψηφιακή εφαρμογή μιλάμε» και «τα περί ICE είναι υπερβολές» το ίδιο το υπουργείο δήλωσε ότι πρόθεση και επιθυμία του «είναι η περαιτέρω ενίσχυση και επέκταση της συνεργασίας αυτής και σε άλλους κομβικούς τομείς της διαχείρισης της παράνομης μετανάστευσης, με έμφαση στην προστασία των συνόρων και στην ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών».

Την απάντησή τους, Τραμπ και Πλεύρης την πήραν μία μόλις ημέρα μετά τις ανακοινώσεις αυτές με τα εκατομμύρια που βγήκαν στους δρόμους σε όλο τον κόσμο ενάντια σε αυτές τις πολιτικές. Ένας διεθνής ξεσηκωμός, συνέχεια της μεγάλης μάχης που έδωσαν οι κάτοικοι της Μινεσότα αναγκάζοντας σε αποχώρηση τα τάγματα εφόδου του Τραμπ. Πάνω σε αυτή την απάντηση το αντιρατσιστικό κίνημα έχει να πατήσει για να δώσει συνέχεια και να ματαιώσει μια και καλή τα σχέδια των ντόπιων τραμπίσκων.

STOP στα πλοία τροφοδοσίας του Ισραήλ

Έλληνες εφοπλιστές μεταφέρουν κρυφά πετρέλαιο και όπλα στο Ισραήλ, αποκαλύπτει νέα έρευνα.

«Ο ελληνικός εφοπλισμός, διάγει λαμπρές ημέρες κερδών» περφηφανεύονταν ο Δένδιας την περασμένη εβδομάδα. Κέρδη βαμμένα στο αίμα των λαών της Μέσης Ανατολής όπως αποκαλύπτει νέα έρευνα των No Harbour for Genocide, People's Embargo for Palestine, Palestinian Youth Movement, Energy Embargo for Palestine και Progressive International και η οποία παρουσιάστηκε σε Συνέντευξη Τύπου τη Δευτέρα 6/4 στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών.

Σύμφωνα με την έρευνα, πλοία υπό τη διαχείριση των οικογενειών Αλαφούζου και Μαρτίνου μετέφεραν κρυφά το 95% των μυστικών αποστολών αργού πετρελαίου από την Τουρκία στο Ισραήλ, απενεργοποιώντας τα συστήματα εντοπισμού και δηλώνοντας ψευδείς προορισμούς. Πλοία του Μαρτίνου μετέφεραν επίσης κρυφά 751.000 τόνους άνθρακα από τη Νότια Αφρική στο Ισραήλ. Τα πλοία του Αλαφούζου και του Μαρτίνου αναχωρούσαν δηλώνοντας ως προορισμό το Πορτ Σάϊντ στην Αίγυπτο, απενεργοποιούσαν τα συστήματα εντοπισμού στην Ανατολική Μεσόγειο και ελλμενίζονταν στο Ασκελόν όπως επιβεβαιώνουν δορυφορικές εικόνες. Το αργό πετρέλαιο που μετέφεραν αποτελεί πάνω από το 40% των εισαγωγών πετρελαίου του Ισραήλ και προορίζεται για τα πολεμικά αεροσκάφη και τα στρατιωτικά οχήματα του Ισραήλ.

Οχτώ μυστικές μεταφορές 751.000 τόνων θερμικού άνθρακα από τη Νότια Αφρική στο Ισραήλ έγιναν κυρίως από πλοία του Μαρτίνου, μεταξύ Οκτωβρίου 2023 και Φεβρουαρίου 2026, στο ζενίθ της γενοκτονικής επίθεσης των σιωνιστών στη Γάζα. Ο άνθρακας τροφοδοτεί τους δύο θερμοηλεκτρικούς σταθμούς του Ισραήλ, το δίκτυο των οποίων εξυπηρετεί παράνομους εποικισμούς και στρατιωτικές υποδομές στα κατεχόμενα παλαιστινιακά και συριακά εδάφη.

Η έρευνα τεκμηριώνει ακόμα τουλάχιστον 13 μεταφορές στρατιωτικού υλικού ή υλικού για την ισραηλινή πολεμική βιομηχανία, από πλοία που βρίσκονται υπό την ιδιοκτησία ή τη διαχείριση μεγάλων εφοπλιστικών ονομάτων.

Τέσσερα πλοία ελληνικής διαχείρισης ή ιδιοκτησίας πραγματοποίησαν τουλάχιστον 13 μεταφορές μόνο το 2025 που, είτε μετέφεραν ρητά στρατιωτικό υλικό, συμπεριλαμβανομένων πυρομαχικών, εξαρτημάτων πολυβόλων και χάλυβα στρατιωτικών προδιαγραφών, είτε προορίζονταν για την Elbit Systems, τον μεγαλύτερο κατασκευαστή όπλων του Ισραήλ. Πίσω από αυτά τα πλοία βρίσκονται οι οικογένειες Λάτση, Κωνσταντάκου, Κούστα, Φράγκου και Πατέρα, που χρονοναυλώνουν τα πλοία τους στην ισραηλινή ναυτιλιακή εταιρεία ZIM, η οποία αποδεδειγμένα μεταφέρει στρατιωτικό υλικό στο Ισραήλ.

Η έκθεση κάνει ειδική μνεία στο MARLA

BULL της οικογένειας Λάτση ως ένα από τα πλοία με τις πιο συστηματικές αποστολές προς την κατασκευάστρια όπλων Elbit Systems. Οι Έλληνες λιμενεργάτες εμπόδισαν το συγκεκριμένο πλοίο να φορτώσει 21 τόνους πυρομαχικών για το Ισραήλ τον Οκτώβριο του 2024 με αποτέλεσμα ο πρόεδρος του εργατικού κέντρου Πειραιά και του σωματείου λιμενεργατών ΕΝΕΔΕΠ να αντιμετωπίσει ποινικές κατηγορίες. Η έρευνα δείχνει ότι το πλοίο συνέχισε να εκτελεί διαδρομές μεταφέροντας φορτία στην Elbit Systems από άλλα λιμάνια σε τουλάχιστον άλλες 5 περιπτώσεις σε διάστημα μόλις 2 μηνών.

Κλείνουν τα συστήματα εντοπισμού

«Οι λιμενεργάτες βάζουν τα σώματα και τις δουλειές τους μπροστά για να σταματήσουν μια γενοκτονία. Την ίδια στιγμή, δισηκατομμυριούχοι εφοπλιστές κλείνουν τα συστήματα εντοπισμού τους, πλαστογραφούν προορισμούς και θέτουν σε κίνδυνο ναυτικούς, για να κερδοφορήσουν από αυτήν. Ξέρουμε ποιοι είναι, ξέρουμε τι κάνουν, και τώρα το ξέρουν όλοι. Ήρθε η ώρα να λογοδοτήσουν» επισημαίνει η εκπρόσωπος της Καμπάνιας No Harbour for Genocide, **Άνα Σάντσεζ**.

«Η Παλαιστινιακή Εθνική Επιτροπή BDS καλεί τους υποστηρικτές παγκοσμίως να διασφαλίσουν ότι οι εταιρείες που εμπλέκονται στις θανατηφόρες μεταφορές πετρελαίου θα λογοδοτήσουν. Καλούμε τον ελληνικό λαό να δράσει και να πιέσει την κυβέρνηση του να επιβάλει συνολικά εμπορικά, ενεργειακά και στρατιωτικά εμπόρια κατά του Ισραήλ που θα μπλοκάρουν όλες τις οδούς εφοδιασμού που εμπλέκονται στη γενοκτονία, το απαρχαίνι και την παράνομη κατοχή του Ισραήλ» συμπληρώνει η **Μαρέν Μαντοβάνι**, μέλος της διεθνούς γραμματείας του Παλαιστινιακού Κινήματος BDS.

«Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι κυβέρνηση κι εφοπλιστές είναι συνένοχοι στις ιμπεριαλιστικές θηριωδίες που διαπράττουν ΗΠΑ-Ισραήλ στη Μέση Ανατολή» σχολιάζει η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**.

«Συνεχίζουμε μετά την μεγαλειώδη διεθνή ημέρα δράσης στις 28 Μάρτη, όπου χιλιάδες σε όλη τη χώρα ενωθήκαμε με τα εκατομμύρια που ξεσηκώθηκαν σε όλο τον κόσμο ενάντια στον πόλεμο, το ρατσισμό και τους φασίστες. Η εργατική τάξη και η νεολαία με απεργίες και καταλήψεις έχουν τη δύναμη να σταματήσουν Τραμπ - Νετανιάχου και τη βοήθεια που τους παρέχουν οι ντόπιοι εφοπλιστές και βιομήχανοι αγκαζέ με την κυβέρνηση των σκανδάλων. Ξεκινάμε την οργάνωση της Γενικής Απεργίας την 1η Μάη και την κλιμάκωση του αγώνα με αντιπολεμικό απεργιακό μπλόκο παντού σε κάθε λιμάνι, σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε σχολή», καταλήγει η «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη».

Σ.Μ.

Αντίσταση στην ιμπεριαλιστική επίθεση στο Ιράν

Το Ιράν βρίσκεται εδώ και πολλές δεκαετίες στο στόχαστρο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Η δολοφονική αμερικανοϊσραηλινή εκστρατεία που απειλεί τώρα να το στείλει «πίσω στη λίθινη εποχή» δεν έχει να κάνει με καμιά «πυρηνική απειλή» ούτε φυσικά με τις «ανθρωπιστικές ευαισθησίες» του Τραμπ και του Νετανιάχου για τον λαό του Ιράν.

Έχει να κάνει με το πετρέλαιο. «Θέλωμε τα πετρέλαια του Ιράν» όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο Τραμπ. Έχει να κάνει με τη γεωστρατηγική θέση της μεγαλύτερης χώρας της Μέσης Ανατολής και τον έλεγχο του Περσικού Κόλπου από τον οποίο περνάνε τα πετρέλαια. Έχει να κάνει με την κρίση ηγεμονίας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που τις τελευταίες δεκαετίες έχει σημάει απώλεια ελέγχου των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή. Μια απώλεια που τώρα ο Τραμπ προσπαθεί να ρεφάρει κάνοντας πράξη τα πιο άγρια όνειρα του σιωνιστικού γενοκτονικού του μαντρόσκυλου εναντίον του Ιράν αλλά με τελικούς αποδέκτες την Κίνα και τους υπόλοιπους ανταγωνιστές του στον πλανήτη για το ποιος έχει το "πάνω χέρι".

Έχει να κάνει, τέλος με την "ενοχλητική" παράδοση αντίστασης της εργατικής τάξης και του λαού του Ιράν ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Αυτός ο πόλεμος μπορεί να έχει τη σφραγίδα του Τραμπ αλλά (διαβάστε στη σελ. 9) δεν είναι η πρώτη φορά που οι ΗΠΑ επιχειρούν «αλλαγή καθεστώτος» και κάνουν πολεμο στο Ιράν. Προϋπήρξαν πολλοί «γύροι» αυτής της σύγκρουσης.

Στις 10 Οκτώβρη του 2025 ο Τραμπ πανηγύρισε την «εκχειρία» που «πέτυχε» στην Γάζα προκειμένου να εφαρμοστεί το «σχέδιο Τραμπ» από το αποικιοκρατικό «Συμβούλιο Ειρήνης» με πρόεδρο τον Τραμπ - που έσπευσαν πρόθυμα να υποστηρίξουν τα ευρωπαϊκά και αραβικά καθεστώτα καθώς και το συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ. Ταυτόχρονα, μετά τον πόλεμο των 12 ημερών του Ιούνη του '25, ακολούθησε επανεκκίνηση των διαπραγματεύσεων για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Κι ενώ σύμφωνα με τους διαπραγματευτές μια συμφωνία ήταν έτοιμη στο τραπέζι ο Τραμπ και ο Νετανιάχου προχώρησαν στην αιφνιδιαστική επίθεση της 28/2/26 στο Ιράν.

Ξεκινώντας αυτόν τον πόλεμο ο Τραμπ ισχυρίστηκε αρχικά ότι τακτικά του στόχοι είναι ... τα πάντα όλα. «Να αλλάξει η κυβέρνηση», «να εξουδετερωθεί το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν», «να αποδεκατιστεί ο στρατός του Ιράν», να γίνει «διαμελισμός της χώρας», «το Ιράν να προχωρήσει σε άνευ όρων παράδοση».

Με τον πόλεμο να έχει διανύσει ήδη πέντε εβδομάδες, οι ΗΠΑ απέχουν παρασάγγας από το να έχουν αποτέλεσμα σε έστω και έναν από αυτούς τους στόχους. Προκειμένου

να δικαιολογήσει την απόλυτη αποτυχία και να βαφτίσει το ψάρι ο κρέας ο Τραμπ εφευρίσκει εκ των υστέρων γελοίες αιτιάσεις, όπως ότι χτύπησε «προοληπτικά» σώζοντας την ανθρωπότητα από αιφνιδιαστική επίθεση του Ιράν (και μάλιστα πυρηνική) που διέψευσε ακόμη και το ίδιο το αμερικανικό πεντάγωνο.

Ο Τραμπ την πάτησε για ακόμη μια φορά. Μπήκε σε αυτόν τον πόλεμο, από τον οποίον ψάχνει τώρα τρόπο να απεμπλακεί, θεωρώντας ότι θα είναι «σύντομος». Πιστεύοντας λανθασμένα, ως αποδείχτηκε, ότι η δυνατότητα του Ιράν για άμυνα και αντεπιθέσεις είχε αποδυναμωθεί από τον πόλεμο των 12 ημερών. Και, με ανεβασμένες προσδοκίες από το παράδειγμα της Βενεζουέλας, θεωρώντας ότι μια «αλλαγή καθεστώτος» είναι προ των πυλών και στο Ιράν μετά τη μαζική εξέγερση που κατέστειλε τον Γενάρη το καθεστώς στην Τεχεράνη.

Κι αυτός και η Μοσάντ, που κατά πάσα πιθανότητα «τον ορμήνυσε», έπεσαν εντελώς έξω σε όλα. Το τελευταίο που θα ήθελαν οι εξεγερμένοι του Ιράν, ήταν στη δολοφονική καταστολή του δικού τους κράτους να προστεθεί ο θάνατος και η καταστροφή που σπέρνουν οι βόμβες των ΗΠΑ και του Ισραήλ. Όχι μόνο γιατί σκοτώνουν χωρίς διακρίσεις αλλά και γιατί λειτουργούν ανασταλτικά για το ίδιο το κίνημα σε μια χώρα με πλούσια παράδοση αντίστασης στον ιμπεριαλισμό.

Αποτυχία ΗΠΑ

Ο καθηγητής Πολιτικών Επιστημών, **Ρόμπερτ Άντονι Πέιπ**, πρώην σύμβουλος του Λευκού Οίκου και του Τραμπ σε ζητήματα εθνικής και διεθνούς ασφαλείας και «γεράκι» δήλωσε χαρακτηριστικά: «Έχοντας αποτύχει οι βομβαρδισμοί (σσ του Ιούνη 2024) οι ΗΠΑ πήγαν σε διαπραγματεύσεις. Εκεί έκαναν ίσως το χειρότερο λάθος τους. Στις 27 Φεβρουαρίου ο Τραμπ είχε στο τραπέζι μια προσφορά από το Ιράν που ήταν μάλιστα καλύτερη από τη συμφωνία του 2015. Ο πρόεδρος Τραμπ θα μπορούσε να επιστρέψει και να δουλέψει αυτή τη συμφωνία. Αυτό που έκανε ήταν να πετάξει αυτή τη συμφωνία την οποία μάλιστα στήριζε και ο Χαμενεΐ. Και τι κάνανε αντί γι' αυτό; Προχώρησαν σε "αλλαγή καθεστώτος". Έτσι δίχως να έχουν πετύχει οι βομβαρδισμοί και η δολοφονία του Χαμενεΐ, πλέον οι Αμερικανοί ετοιμάζονται για το τρίτο και μοιραίο στάδιο, την χερσαία επίθεση, αυτό που αντιμετώπισαν οι ΗΠΑ στο Βιετνάμ. Όταν προσπαθείς να αποχωρήσεις αφού έχεις φτάσει στο τρίτο στάδιο συνήθως αυτό καταλήγει άσχημα...».

Επανάσταση στο Ιράν το 1979. Φωτό: AP

Η αναβολή του τηλεσίγαφου του Τραμπ -ότι αν το Ιράν δεν συμφωνήσει στα «15 σημεία» που όρισε, «θα το στείλει στη λίθινη εποχή» βομβαρδίζοντας πετρέλαια και υποδομές- για τις 7 Απρίλη, δεν έχει πτοήσει προς το παρόν το Ιράν. Όχι μόνο γιατί δύο φορές ο Τραμπ έσπευσε την ιρακινή κυβέρνηση σε συνομιλίες για να χτυπήσει αιφνιδιαστικά -τη δεύτερη βάζοντας στο στόχαστρο τον πυρήνα του καθεστώτος. Αλλά και επειδή αντιλαμβάνεται ότι πολιτικά έχει το πάνω χέρι σε αυτή τη σύγκρουση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι ΗΠΑ έχουν στρατιωτικά τη δυνατότητα να κάνουν πράξη την τρομακτική απειλή τους. Το Ισραήλ πιέζει με τα μπουιά σε αυτήν την κατεύθυνση. Αλλά η απειλή Τραμπ συνοδεύεται από την ιρακινή απειλή να απαντήσει με το ίδιο νόμισμα στις χώρες του Κόλπου, να κρατήσει κλειστά τα Στενά του Ορμούζ, ενώ οι Χουθί απειλούν να κάνουν το ίδιο στην Ερυθρά Θάλασσα. Αν αυτό συμβεί, θα προκαλέσει άμεσα ανεπανόρθωτη ζημιά, όχι μόνο στις χώρες του Κόλπου, αλλά και στις ίδιες τις ΗΠΑ και τον παγκόσμιο κεπιταλισμό που δεν έχει ακόμη αναρρώσει από την προηγούμενη κρίση.

Μια χερσαία επίθεση, ακόμη και του τύπου καταδρομικών επιθέσεων στη νήσο Χαρκ ή στα Στενά του Ορμούζ ανοίγουν την προοπτική για μεγαλύτερη επιμύκνση του πολέμου, κάνουν δυσκολότερη την απεμπλοκή και συνεπάγονται απώλειες. Όπως οι «πέντε μέρες» έγιναν πέντε εβδομάδες, οι «λίγες εβδομάδες ακόμη» που λένε τώρα μπορούν να γίνουν «λίγοι μήνες». Σε κάθε περίπτωση, μακροπρόθεσμα, ένα κατεστραμμένο Ιράν

θα έχει χειρότερη εξέλιξη για τις ΗΠΑ από αυτές που είχε το κατεστραμένο Ιράκ πριν από 20 χρόνια. Ο Τραμπ είναι πιασμένος σε μια μέγερνη, από τη μία να κλιμακώσει τον καταστροφικό του πόλεμο προκειμένου να δείξει μια πραγματική μερική ή έστω πλασματική «νίκη» για να διασώσει το γόητρο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και από την άλλη να τον σταματήσει καθώς κάθε μέρα πολέμου που περνάει απειλεί άμεσα να βυθίσει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε χειρότερη κρίση. Αυτή ήδη τείνει να παίρνει διαστάσεις.

Πανικός στα χρηματιστήρια

Η άνοδος της τιμής του πετρελαίου μεταφράζεται σε άνοδο του πληθωρισμού που αργά ή γρήγορα μεταφράζεται σε άνοδο των επιτοκίων βάζοντας φρένο στις επενδύσεις, οξύνοντας την κρίση χρέους, προκαλώντας πανικό στα χρηματιστήρια και στις αγορές. Αυτοί οι παράγοντες αυξάνουν την πιθανότητα για κραχ και παγκόσμια ύφεση. Επιπλέον, η άνοδος της τιμής του δολαρίου που συνοδεύει τον πόλεμο, δημιουργεί νέα εμπόδια στους στόχους του Τραμπ για αύξηση των εξαγωγών των ΗΠΑ. Ενώ ο διαρκής πόλεμος και η ανακίνηση για τεράστια αύξηση των στρατιωτικών δαπανών που ανακόινωσε συνοδευόμενη από νέες περικοπές σε όλες τις υπόλοιπες δαπάνες ο Τραμπ, μπορεί να συμφέρει το εξοπλιστικό λόμπι αλλά λειτουργεί ανασταλτικά για όλη την υπόλοιπη οικονομία.

Τα προβλήματα του Τραμπ αφορούν και τα στρατιωτικά μέσα, κυρίως τα ραντάρ που καταστράφηκαν και τα αντιπυραυλικά συστήματα που

χει χρησιμοποιήσει αφειδώς, καθώς η βιομηχανία όπλων δεν προλαβαίνει να καλύψει τα κενά παρά σε βάθος χρόνου. Εκεί λογοδοτεί η πίεση του Τραμπ στις χώρες του NATO να μεταφέρουν τα δικά τους στη Μέση Ανατολή -εισπράττοντας γκρίνια από τη Νότιο Κορέα και άρνηση από την Πολωνία- για να ενισχύσουν με κάθε τρόπο την πολεμική προσπάθεια.

Ο Τραμπ έχει αρχίσει να ξεμένει και από την βοήθεια των συμμάχων του. Τα καθεστώτα του Κόλπου αλλά και όσες χώρες της Ασίας επηρεάζονται άμεσα από το κλείσιμο των Στενών, αποφεύγουν προς το παρόν να εμπλακούν άμεσα και θέλουν τερματισμό της κατάστασης πολέμου. Οι σύμμαχοί του στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ αρνούνται να στηρίξουν την πολεμική προσπάθεια ενώ ακόμη και η Ιταλία και η Αυστρία, έκλεισαν ακουλουθώντας την Ισπανία τον εναέριο χώρο ή τις βάσεις τους, για τα αμερικάνικα αεροπλάνα που συμμετέχουν στον πόλεμο.

Όσον αφορά τους αντιπάλους του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, τα αποτελέσματα είναι τραγελαφικά. Προκειμένου να συνεχιστεί η ροή πετρελαίου στον πλανήτη, οι ΗΠΑ ήταν τις κυρώσεις στο ρωσικό πετρέλαιο για ένα μήνα και ήδη Ινδία, Πακιστάν, Βιετνάμ και μια σειρά άλλες χώρες κλείνουν συμφωνίες με τον Πούτιν. Την ώρα που οι ΗΠΑ επιτίονταν στο Ιράν, η Κίνα έκανε επίδειξη δύναμης του στρατού οι στρατηγοί τον συνέλαβαν. Ο Σάιχς επέστρεψε και για τα επόμενα 25 χρόνια το βάρβαρο καταπιεστικό καθεστώς του έγινε το μεγαλύτερο στήριγμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στην περιοχή στο πλευρό του Ισραήλ.

Τέλος, εκεί που ο Τραμπ επιδίωκε «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράν, βρίσκεται ξαφνικά αντιμετώπος με μια «αλλαγή καθεστώτος» στις ίδιες τις ΗΠΑ.

28/2. Αντιπολεμική διαδήλωση στο Σαν Φρανσίσκο. Φωτό: Gustavo Hernandez/KOED

Παράδοση αγώνων

Λίγο μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, από τον οποίον οι ΗΠΑ αναδείχτηκαν η μεγαλύτερη υπερδύναμη του πλανήτη, με βασικό τους ανταγωνιστή τότε την ΕΣΣΔ, οργάνωσαν και πραγματοποιήσαν μαζί με την παρακμάζουσα «βρετανική αυτοκρατορία» πραξικόπημα στο Ιράν με στόχο την «αλλαγή καθεστώτος». Τον Αύγουστο του 1953 ανέτρεψαν τον πρωθυπουργό της χώρας Μοσαντέκ και εγκατέστησαν μια δικτατορία με επικεφαλής τον Σάχη Ρεζά Παχλεβί για να αποτρέψουν την εθνικοποίηση των πετρελαίων που μέχρι τότε έλεγχε η BP.

Οι εθνικοποιήσεις είχαν τη μαζική υποστήριξη της εργατικής τάξης με την κυρίαρχη ιρακινή ελίτ -και μέσα στο κόμμα του Μοσαντέκ- να ταλαντεύεται για το αν θα έπρεπε να τα σπάσει με τον Σάχη και τους ισχυρούς πάτρονές του. Αρχικά το πραξικόπημα παραλίγο να καταλήξει σε πανικόβλητος τη χώρα. Αλλά όταν ο Μοσαντέκ ζήτησε την στήριξη του στρατού οι στρατηγοί τον συνέλαβαν. Ο Σάιχς επέστρεψε και για τα επόμενα 25 χρόνια το βάρβαρο καταπιεστικό καθεστώς του έγινε το μεγαλύτερο στήριγμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στην περιοχή στο πλευρό του Ισραήλ.

Αυτό που δεν μπόρεσε να κάνει το κόμμα του Μοσαντέκ και αρνήθηκε να κάνει η ιρακινή ελίτ, το έκαναν την επόμενη δεκαετία η εργατική τάξη, οι φοιτητές και τα καταπιεσμένα στρώματα. Η Ιρακινή Επανάσταση του 1979 ήταν ένα συγκλονιστικό γεγονός που τάρπησε συθέμελα τον πλανήτη. Τον χρόνο που προηγήθηκε εκατομμύρια εργάτες/ριες, φτωχοί και καταπιεσμένοι αντιμετρήθηκαν με το πάνοπλο καθεστώς με μαζικές διαδηλώσεις και απεργίες δημιουργώντας εργατικές επιτροπές. Και τον Φλεβάρη, με μια ένοπλη εξέγερση στην οποία σημαντικός ρόλο έπαιξαν αριστερές οργανώσεις, η Επανάσταση πέτυχε να γκρεμίσει τον Σάχη και να διώξει τους ιμπεριαλιστές.

Πολιτικό Ισλάμ

Η εργατική τάξη είχε παίξει καθοριστικό ρόλο αλλά οι πολιτικές αδυναμίες της Αριστεράς οδήγησαν την επαύριο της επανάστασης στην επικράτηση του ρεβιζισμού του πολιτικού Ισλάμ με ηγέτη τον Χομεϊνί. Η αμφισβήτηση του κεπιταλισμού δεν ήταν στις προθέσεις του Χομεϊνί που τσάκισε την Αριστερά και τις οργανώσεις της εργατικής τάξης. Αλλά τα πετρέλαια του Ιράν εθνικοποιήθηκαν και πέχσαν στον έλεγχο του κρατικού μηχανισμού έχοντας στο τιμόνι το νέο καθεστώς.

μο, δεν πέτυχαν τον στόχο τους. Το τέλος του καταστροφικού πολέμου βρήκε τις γραμμές του μετώπου λίγο-πολύ εκεί που ήταν όταν ξεκίνησε -έχοντας όμως προσθέσει έναν ακόμη παράγοντα αστάθειας για τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή.

Το 1990 ο Σαντάμ, με «τα μυαλά του να έχουν πάρει αέρα» και θέλοντας να ρεφάρει την οικονομική χασούρα του πολέμου, εισέβαλε στο Κουβέιτ προκαλώντας τις ΗΠΑ που μέχρι τότε τον στήριζαν. Η απάντησή τους, τον Γενάρη του 1991 (σε μια χρονιά που λίγους μήνες αργότερα θα ακολουθούσε η τελική κατάρρευση του κρατικού κεπιταλισμού στην ΕΣΣΔ) ήταν η πρώτη αμερικανική εισβολή στο Ιράκ που διέταξε ο πρόεδρος Μπους ο νεότερος. Οι ΗΠΑ νίκησαν, αφήνοντας όμως τον αποδυναμωμένο Σαντάμ στην εξουσία και τον λαό του Ιράκ να υποφέρει από τις κυρώσεις που συνέχισε ο «δημοκρατικός» πρόεδρος Κλίντον.

Δέκα χρόνια μετά, ο νέος «αμερικάνικος αιώνας», που οραματιζόταν ο Μπους ο νεότερος και τα «γεράκια» που βρέθηκαν στην ηγεσία των ΗΠΑ, έβαζε ως επόμενο στόχο την «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράν και τον «άξιο του κακού». Αλλά όταν, με αφορμή την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους, αποφάσισαν να κάνουν το «όραμα» πράξη, επιτέθηκαν το 2001 στο Αφγανιστάν και το 2003 στο αποδυναμωμένο από τις κυρώσεις Ιράκ -θεωρώντας ότι το Ιράν είναι μεγάλο για τα δόντια τους.

Οι ΗΠΑ εξόντωσαν τον Σαντάμ αλλά αυτό που ακολούθησε ήταν μια πανωλεθρία για τις ίδιες. Η παρατεταμένη σύγκρουση Ιράν-Σαουδικής Αραβίας οδηγούνταν σε τέλμα στην περιοχή μήτχη σφήνα η Κίνα: Τον Μάρτη του 2023 ανακοινώθηκε ότι μεσολάβησε για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του Ιράν και της Σαουδικής Αραβίας για την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων. Θεορυημένη η κυβέρνηση Μπάιντεν επέσπευσε τις προσπάθειες για τις «Συμφωνίες του Αβραάμ» προαναγγέλλοντας αναγνώριση του Ισραήλ (που είχε αναλάβει την ευθύνη για τους Δίδυμους Πύργους) πήρε το πάνω χέρι και το «Ισλαμικό Κράτος» απλώθηκε στο Ιράκ και σε κομμάτι της Συρίας.

Προκειμένου να διορθώσει την κατάσταση, ο πρόεδρος (από το 2009) Ομπάμα στήριχτηκε στις σιαικές πολιτοφυλακές του Ιράκ που ελέγχονταν από το Ιράν, αναβαθμίζοντας έτσι τον ρόλο του τελευταίου στην περιοχή. Η συνεργασία με το Ιράν συνοδεύτηκε από μια συνολικότερη στραφή της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής προς τον Ειρηνικό με στόχο την Κίνα ενώ στη Μέση Ανατολή ο Ομπάμα επιχείρησε να επαναφέρει τις ΗΠΑ μέσω της λεγόμενης «soft

power» -δηλαδή της επιβολής κυριαρχίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού με οικονομικά/διπλωματικά μέσα -ντυμένος με το μανδύα του «φιλειρηνηστή». Στην πράξη αυτό μεταφράστηκε σε παρατεταμένες συνομιλίες για «το πυρηνικό πρόγραμμα» του Ιράν προκειμένου να ικανοποιηθούν ανάμεσα σε άλλα και οι απαιτήσεις του Ισραήλ οδηγώντας τελικά σε συμφωνία ΗΠΑ/ΕΕ με το Ιράν το 2015. Ήταν μια υποχώρηση για τις ΗΠΑ και μια μικρή ανάσα για το Ιράν.

Το 2018 ο Τραμπ απέσυρε τις ΗΠΑ από τη συμφωνία, κάτω από την πίεση του Ισραήλ και της Σαουδικής Αραβίας, που βρισκόταν σε παρατεταμένη σύγκρουση με το Ιράν, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησε να χιτίζει τις γέφυρες ανάμεσα στα αραβικά καθεστώτα και το Ισραήλ σε αυτό που στη συνέχεια εξελίχθηκε στις Συμφωνίες του Αβραάμ. Το 2019 η αλλαγή πλεύσης έφτασε στα πρόθυρα του πολέμου με τον Τραμπ να απειλεί το Ιράν κατηγορώντας το για μια επίθεση σε δύο τάνκερ στον Περσικό. Ο πόλεμος αναβλήθηκε αλλά οι κυρώσεις στο Τραμπ να πιέζει την ΕΕ να ακολουθήσει. Το 2020 ο Τραμπ δολοφόνησε τον τότε νο2 της ιρακικής ηγεσίας Σουλεϊμάνι στο Ιράκ.

Το καθεστώς των κυρώσεων συνέχισε ο πρόεδρος Μπάιντεν παρότι αναλαμβάνοντας τη θητεία του ισχυριζόταν ότι θα επανεκκινήσει τις συνομιλίες με το Ιράν. Καθώς η παρατεταμένη σύγκρουση Ιράν-Σαουδικής Αραβίας οδηγούνταν σε τέλμα στην περιοχή μήτχη σφήνα η Κίνα: Τον Μάρτη του 2023 ανακοινώθηκε ότι μεσολάβησε για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του Ιράν και της Σαουδικής Αραβίας για την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων. Θεορυημένη η κυβέρνηση Μπάιντεν επέσπευσε τις προσπάθειες για τις «Συμφωνίες του Αβραάμ» προαναγγέλλοντας αναγνώριση του Ισραήλ (που είχε αναλάβει την ευθύνη για τους Δίδυμους Πύργους) πήρε το πάνω χέρι και το «Ισλαμικό Κράτος» απλώθηκε στο Ιράκ και σε κομμάτι της Συρίας.

Προκειμένου να διορθώσει την κατάσταση, ο πρόεδρος (από το 2009) Ομπάμα στήριχτηκε στις σιαικές πολιτοφυλακές του Ιράκ που ελέγχονταν από το Ιράν, αναβαθμίζοντας έτσι τον ρόλο του τελευταίου στην περιοχή. Η συνεργασία με το Ιράν συνοδεύτηκε από μια συνολικότερη στραφή της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής προς τον Ειρηνικό με στόχο την Κίνα ενώ στη Μέση Ανατολή ο Ομπάμα επιχείρησε να επαναφέρει τις ΗΠΑ μέσω της λεγόμενης «soft

power» -δηλαδή της επιβολής κυριαρχίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού με οικονομικά/διπλωματικά μέσα -ντυμένος με το μανδύα του «φιλειρηνηστή». Στην πράξη αυτό μεταφράστηκε σε παρατεταμένες συνομιλίες για «το πυρηνικό πρόγραμμα» του Ιράν προκειμένου να ικανοποιηθούν ανάμεσα σε άλλα και οι απαιτήσεις του Ισραήλ οδηγώντας τελικά σε συμφωνία ΗΠΑ/ΕΕ με το Ιράν το 2015. Ήταν μια υποχώρηση για τις ΗΠΑ και μια μικρή ανάσα για το Ιράν.

Το 2018 ο Τραμπ απέσυρε τις ΗΠΑ από τη συμφωνία, κάτω από την πίεση του Ισραήλ και της Σαουδικής Αραβίας, που βρισκόταν σε παρατεταμένη σύγκρουση με το Ιράν, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησε να χιτίζει τις γέφυρες ανάμεσα στα αραβικά καθεστώτα και το Ισραήλ σε αυτό που στη συνέχεια εξελίχθηκε στις Συμφωνίες του Αβραάμ. Το 2019 η αλλαγή πλεύσης έφτασε στα πρόθυρα του πολέμου με τον Τραμπ να απειλεί το Ιράν κατηγορώντας το για μια επίθεση σε δύο τάνκερ στον Περσικό. Ο πόλεμος αναβλήθηκε αλλά οι κυρώσεις στο Τραμπ να πιέζει την ΕΕ να ακολουθήσει. Το 2020 ο Τραμπ δολοφόνησε τον τότε νο2 της ιρακικής ηγεσίας Σουλεϊμάνι στο Ιράκ.

6η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ

Το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» συντάραξε το αμφιθέατρο του Γεωπονικού Πανεπιστημίου όταν ο Άχμεντ Χασάν χαιρέτισε εκ μέρους της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας την 6η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ, η οποία, όπως τόνισε, «συμπίπτει με τον πόλεμο που έχει ξεκινήσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός σε συνεργασία με το σιωνιστικό κράτος κατά του Ιράν, καθώς και με την κατάρρευση απόφαση της Βουλής του Ισραήλ -που δήθεν είναι η πιο δημοκρατική χώρα στη Μέση Ανατολή- για να εφαρμόσει τη θανατική ποινή κατά των Παλαιστινίων κρατουμένων με αποτέλεσμα να απειλούνται 10.000 κρατούμενοι».

«Καθήκον όλων μας είναι να αποτρέψουμε και τον πόλεμο κατά του Ιράν και την γενοκτονία κατά των Παλαιστινίων που συνεχίζεται μετά τη λεγόμενη “εκεχειρία” ακόμα πιο δυνατά», συνέχισε, θυμίζοντας τους κοινούς αγώνες της Παλαιστινιακής Παροικίας με την ANΤΑΡΣΥΑ «κατά του ιμπεριαλισμού και κατά της ακροδεξιάς κυβέρνησης της ΝΔ που εφαρμόζει ρατσιστικούς νόμους όπως με την ακύρωση του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ που απειλείται με απέλαση».

Οι εργασίες της Συνδιάσκεψης ξεκίνησαν με τις εισηγητικές ομιλίες των οργανώσεων της ANΤΑΡΣΥΑ, όπου ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** παρουσίασε την πρόταση για ANΤΑΡΣΥΑ δυνατή και ενωτική. Την επιτυχία των δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ και του Συντονιστικού Νοσοκομείων στον Άγιο Σάββα, με την αυτοδυναμία τους στο ΔΣ του Σωματείου στις πρόσφατες εκλογές και την ΔΑΚΕ-Διοίκηση να μην καταφέρνουν καν να συγκροτήσουν ψηφοδέλτιο, έφερε η **Κατερίνα Πατρικίου** ως παράδειγμα για το πώς πρέπει να κινηθούν σε όλους τους εργατικούς χώρους οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Εξηγώντας ότι αυτό το αποτέλεσμα ήρθε γιατί:

«Συμμετείχαμε σε κάθε απεργία της Ομοσπονδίας μας χωρίς να χαρίσουμε καμία στη συμβιβασμένη ηγεσία της, κόντρα στη διάσπαση γιατρών και λοιπού προσωπικού, κόντρα στη λογική των απογευματινών συλλαλητηρίων. Συνδέσαμε τις απεργιακές με τις πολιτικές μάχες, από τις αντιρατσιστικές -Πύλο, Χίο- μέχρι τις αντιπολεμικές -μέλος του Σωματείου μας ήταν κομμάτι της αποστολής του March to Gaza στο Κάιρο. Με συνεργασία με όλη τη γειτονιά, όπως με την Κοινότητα των Προσφυγικών παρά τις πολιτικές διαφορές για να ανοίξουμε ξενώνα για ασθενείς και συνοδούς, για το δικαίωμα στη στέγη, το άσυλο, τα χαρτιά. Έτσι, ανοιχτά με όλο τον κόσμο, συνδέοντας τις μάχες, κερδίζοντας τους εργαζόμενους που μπορεί να μην είχαν σκεφτεί ποτέ ότι θα είναι με την αντικαπιταλιστική αριστερά και θα υπερασπίζονται το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα».

Στο νέο μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης που ξεδιπλώνεται σε διεθνή κλίμακα και στην Ελλάδα, εστίασε την τοποθέτησή του ο **Πάνος Γκαργκάνης**. Ανέδειξε την αντίφαση που υπάρχει κατά την οποία η ANΤΑΡΣΥΑ, που γεννήθηκε στο προηγούμενο μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης μετά την εξέγερση του 2008, σήμερα να μην ανταποκρίνεται όπως θα έπρεπε.

«Προφανώς δεν ζούμε στο κενό», είπε. «Η ANΤΑΡΣΥΑ δέχτηκε πιέσεις από άλλα κομμάτια της Αριστεράς που προσχώρησαν στη θεωρία των αρνητικών συσχετισμών και προσαρμόστηκαν προς τα δεξιά. Πώς αντιμετωπίζεται αυτό μέσα στους αγώνες; Με ενωτική ή διασπαστική τακτική; Διασπαστική ήταν η απάντηση κατά κανόνα. Αυτή η λογική επικράτησε και με αυτή δεν βοηθάς τη ριζοσπαστικοποίηση να πάει μπροστά».

Το Σαββατοκύριακο 4-5 Απρίλη έγινε στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας η 6η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ. Η Συνδιάσκεψη έγινε σε συνθήκες εκρηκτικές: η κρίση της κυβέρνησης της ΝΔ παίρνει τεράστιες διαστάσεις με την ίδια να κρέμεται σε μια κλωστή. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν έχει κολλήσει πυροδοτώντας ένα μεγάλο αντιπολεμικό κίνημα από τις ΗΠΑ μέχρι εδώ.

Σε αυτές τις συνθήκες, η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ χαρακτηρίστηκε από έντονη συζήτηση και αντιπαράθεση για τον δρόμο που πρέπει να βαδίζει το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για να ανταποκριθεί στις δυνατότητες που ανοίγονται μπροστά μας. Για το αν θα ανοιχτεί με όπλο το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα και τη στρατηγική του ενιαίου μετώπου για να γίνει στήριγμα για τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία. Για να συμβάλει σε ένα δυνατό εργατικό κίνημα που θα ανατρέψει τη μισητή κυβέρνηση της ΝΔ με τη δύναμη του «πεξοδρόμιου» και της απεργίας, και δεν θα σταματήσει εκεί, αλλά θα συνεχίσει για τη συνολική ανατροπή του καπιταλισμού. Για να γίνει σημείο αναφοράς και συσπειρώσεως όλων του κόσμου της Αριστεράς που αναζητάει εναλλακτική πέρα απ’ τα όρια των ηγεσιών που συνεχίζουν να πηγαίνουν προς τα δεξιά.

Αυτός ήταν ο άξονας που περιστράφηκαν οι πάνω από 50 τοποθετήσεις αντιπροσώπων σε ένα σώμα που αποτελούνταν από περίπου 600 αντιπροσώπους. Η Συνδιάσκεψη ολοκληρώθηκε με τις εκλογές για την ανάδειξη των μελών της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής και του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ANΤΑΡΣΥΑ. Σε αυτές τις σελίδες παρουσιάζουμε τοποθετήσεις αντιπροσώπων που έδωσαν παραδείγματα από την δράση σε αγώνες που δείχνουν πως πρέπει να κινηθεί η ANΤΑΡΣΥΑ.

συνέχισε, υποστηρίζοντας ότι χρειάζεται γρήγορα να γίνει στροφή στην προσπάθεια «να ενώσουμε τον κόσμο στη δράση για να βοηθάμε τη ριζοσπαστικοποίηση να προχωράει».

Κεκτημένα

Πολλά από τα κεκτημένα της ANΤΑΡΣΥΑ πρόβαλε ο **Κώστας Παπαδάκης**. Όπως ότι «επί 17 χρόνια αποτελεί το μόνο ενωτικό μετωπικό σχήμα στην επαναστατική Αριστερά που πρωταγωνιστεί στους κοινωνικούς αγώνες», κάνοντας μνεία στο αντικαπιταλιστικό μεταβατικό της πρόγραμμα κόντρα στον ρεφορμισμό, στην πάλη της στα συνδικάτα, στη στάση της στο δημοψήφισμα το 2015, στους αγώνες της για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, στις μάχες της ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες με κορυφαία τη νίκη στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Αλλά και επισημαίνοντας την αδυναμία της να παίζει μεγαλύτερο ρόλο στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό, μη επιλέγοντας να κινείται ανοιχτά και θαρρετά όπως πχ έκανε με επιτυχία στις προηγούμενες δημοτικές εκλογές με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα.

Στη δράση των δυνάμεων της ANΤΑΡΣΥΑ στα νοσοκομεία και συνολικά στην Ήπειρο στάθηκε η **Λουίζα Γκίκα**. «Καταφέραμε να κερδίσουμε ότι είναι σε κάθε απεργία της ΠΟΕΔΗΝ η ΕΙΝΗ κόντρα στη διάσπαση του υγειονομικού κινήματος», υπογράμμισε. «Αυτό καθόρισε και τη μεγάλη συμμετοχή και το ότι οι απεργίες μας έγιναν απεργίες όλης της εργατικής τάξης των Ιωαννίνων. Καταφέραμε να είναι απεργία η 8η Μάρτη και να καλούν τα συνδικάτα. Το πρόγραμμά μας θα υλοποιηθεί από την εργατική τάξη, αλλά προϋπόθεση είναι να απεργεί και να παλεύει μαζί. Οι λογικές των ξέχρων απεργιών φέρνουν ήττα και μας πάνε μακριά από το στρατηγικό στόχο του εργατικού ελέγχου. Στα Γιάννενα η ANΤΑΡΣΥΑ υπάρχει και αυτό φάνηκε και με την πρωτοβουλία μας να πάμε στα μπλόκα».

Από το μέγεθος της κρίσης ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο **Σεραφείμ Ρίζος**. «Δεν ήταν μόνο ο Μητοστάκης που έκανε ανασχηματισμό», είπε. «Ανασχηματισμός έγινε στον πιο δυνατό οικονομικά και στρατιωτικά καπιταλισμό του κόσμου. Ο Τραμπ έφαγε μια σειρά υπουργούς του και σε καιρό πολέμου τον αρχηγό του στρατού. Όταν μιλάμε για πόλεμο δεν μιλάμε με όρους επέλασης του συστήματος αλλά με όρους της μεγαλύτερης κρίσης του. Κι αν αυτό δημιουργεί προβλήματα στους δυνατούς, στους πιο αδύναμους δημιουργεί αδιέξοδο. Η κυβέρνηση Μητοστάκη επιτίθεται αλλά καταρρέει κάτω από δύο μεγάλες πιέσεις: τις διαψεύσεις των πολιτικών και οικονομικών της αφηγημάτων και την εργατική αντίσταση».

Και τόνισε πως σε αυτές τις συνθήκες: «Οι επαναστάτες πρέπει να απευθύνονται σε όλη την εργατική τάξη. Διατηρούμε την πολιτική μας καθαρότητα αλλά λογοδοτούμε στην ενότητα της τάξης», φέρνοντας ως παραδείγματα τη νίκη στη δίκη της ΧΑ και την επιβολή της απεργίας-αποχής από την αξιολόγηση στην ηγεσία της ΔΟΕ από τη βάση των εκπαιδευτικών.

Το «ενωτικά και αιχμηρά» ανέλυσε και ο **Τάσος Τσιούνης**, προβάλλοντας τις μάχες για κλιμάκωση των απεργιών, όπως με την πρόταση του ΣΕΚ για 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη στην επέτειο των Τεμπών. «Δεν την καλούσαμε απλώς, την οργανώναμε μέσα στα συνδικάτα. Όπως οργανώναμε τις 28 Μάρτη από τον Γενάρη, Όπως ενωτικά κινούμαστε με όλο τον κόσμο για την Παλαιστίνη χωρίς ποτέ να υποχωρούμε από τη θέση μας για ενιαίο παλαιστινιακό κράτος από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Όπως ενωτικά απευθύνουμε σε όλα τα κομμάτια που δεν είναι κομμουνιστές και αντικαπιταλιστές την πρόσκληση “κάτω τα χέρια από τον Τζαβέντ Ασλάμ”. Ποτέ δεν ανταλλάσσεται η αιχμηρότητα στα αιτήματα με την τακτική της ενότητας της εργατικής τάξης».

Την ανάγκη η ANΤΑΡΣΥΑ να δυναμώσει τόσο

«οργανωτικά με λειτουργία των τοπικών της επιτροπών, πολιτική συζήτηση και σύνθεση» όσο και «προγραμματικά, με επεξεργασία του μεταβατικού της προγράμματος και σύνδεση των αγώνων με αυτό», τόνισε ο **Θανάσης Διαβολάκης**. Ενώ για τον τρόπο παρέμβασής της στο κίνημα, μετέφερε την εμπειρία του από δύο μάχες:

«Πήραμε πάνω μας την πρωτοβουλία να μην κλείσει η υπόθεση της Πύλου και έχει οδηγηθεί σε επιτυχίες με τη δίωξη στελεχών του λιμενικού. Οργανώσαμε κινητοποιήσεις αλλά δυνάμεις της ANΤΑΡΣΥΑ έλεγαν ότι δεν έρχονται γιατί θα είναι η δημοτική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ ή μέλη της Νέας Αριστεράς. Το να απορρίπτουμε τη δική μας προσπάθεια που την ακολουθούν κι άλλοι δεν οδηγεί πουθενά. Ειδικά στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό στο οποίο υπάρχει η πιο προωθημένη γραμμή, τα ανοιχτά σύνορα. Μια γραμμή που πριν λίγα χρόνια ακόμα και στην ANΤΑΡΣΥΑ ήταν ζητούμενο.

Το άλλο είναι από τον εργασιακό μου χώρο. Στο σωματείο μου ψηφίζουν 1.500 άτομα. Οι 1.300 ψηφίζουν τη γραφειοκρατία, οι άλλοι εμάς και το ΠΑΜΕ. Εμείς τι πρέπει να κάνουμε; Να αφήσουμε τους 1.300 εκεί που είναι για να φτιάξουμε ένα σωματείο κόκκινο, καθαρό και επαναστατικό; Όχι. Με τη δική μας παρέμβαση το σωματείο και η Ομοσπονδία πήραν αγωνιστικές αποφάσεις, έβγαλαν απεργίες, κάλεσαν στο συνέδριο τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Παροικίας να μιλήσει, οργανώσαν συγκέντρωση ειδών αλληλεγγύης για τα παιδιά της Γάζας και άλλες ενέργειες. Εκεί πρέπει να παρεμβαίνουμε, εκεί που είναι η τάξη, έχοντας εμπιστοσύνη στη γραμμή και τις δυνάμεις μας», κατέληξε.

Σύγκρουση

Στο ίδιο μήκος κύματος η **Κατερίνα Θωίδου** ανέδειξε την σύγκρουση με τους νεοναζί δολοφόνους της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια και τις επιλογές που έκανε η ΚΕΕΡΦΑ για να αποβεί νικηφόρα. «Αυτή η νίκη δεν έπεσε από τον ουρανό, δεν μας τη χάρισαν τα δικαστήρια, δεν ήταν μόνο επιτυχία των δικηγόρων της Πολιτικής Αγωγής», είπε. «Ήταν νίκη του εργατικού κινήματος και του ενιαίου μετώπου, της τακτικής που έλεγε ότι απέναντι στον φασισμό χρειάζεται να κινητοποιήσουμε την τεράστια αντιφασιστική πλειοψηφία.

Στη Νίκαια αντιμετωπίσαμε τον πιο δολοφονικό πυρήνα της ΧΑ, που ανοίγει γραφεία, κάνει παρελάσεις, μαχαιρώνει μετανάστες, απειλεί τα μαγαζιά των Πακιστανών, χτυπά κόσμο της Αριστεράς και την ίδια στιγμή η κυβέρνηση παίζει το χαρτί του ρατσισμού και τα κανάλια να προβάλλουν καθημερινά της ΧΑ. Είχαμε τρεις επιλογές. Να μας κατακλύσει η μιζέρια, να πούμε χάσαμε. Να βγούμε ο χώρος και να το παίξουμε ηρωικά. Αποφασίσαμε ότι μιλάμε για τη Κοκκινιά με τις ιστορικές καταβολές της μάχης ενάντια στον φασισμό και ο τρόπος να τους εξαφανίσουμε ήταν να κινητοποιήσουμε την αντιφασιστική πλειοψηφία. Πήραμε την πρωτοβουλία να τους ενώσουμε όλους: τα συνδικάτα που μπορεί να μην έχει πλειοψηφία η αντικαπιταλιστική Αριστερά, τις κινήσεις αλληλεγγύης, την Πακιστανική Κοινότητα που ήταν, είναι και θα είναι η πιο οργανωμένη κοινότητα μεταναστών στην Ελλάδα.

Για τη δύναμη ανατροπής που χρειαζόμαστε

6η Συνδιάσκεψη της ANTAPEYA. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Όταν η υπόλοιπη Αριστερά μας έλεγε ότι τους διαφημίζετε, ότι θα μπουν στη Βουλή και θα φορέσουν γραβάτες ή ότι είναι πολιτικό το ζήτημα που μόλις βγει ο ΣΥΡΙΖΑ θα εξαφανιστούν, εμείς βγάλαμε τη γειτονιά στο δρόμο πολύ πριν τη δολοφονία Φύσσα. Και δυστυχώς δεν ήταν όλη η ANTAPEYA με αυτή τη γραμμή. Και αν τώρα στις 28 Μάρτη είχαμε πρωτοπορία τους Πακιστανούς, είναι γιατί στη Νίκαια που είναι το 10% του πληθυσμού, οργανώθηκαν από το 2009-10. Και το καταφέραμε με τους δικούς μας όρους. Και αν κάποιος πιστεύει ότι έτσι θα χάσει η ANTAPEYA και θα κερδίσουν οι ρεφορμιστές κάνουν λάθος. Γιατί η Ανταρσία στην Κοκκινιά μπορεί να κατεβάσει δημοτικό σχήμα εδώ και δέκα χρόνια στις εκλογές, να κερδίζει τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ και να ξεπερνά το εμπόδιο του 3%».

Ακολούθησε ο **Ασίφ Αλί** με μια οργισμένη τοποθέτηση για την δίωξη του Τζαβέντ Ασλάμ από τον φασίστα Πλευρή. Αρχικά θύμισε και ο ίδιος, ως μετανάστης που ζει στην Ελλάδα 22 χρόνια, την περίοδο της ανόδου της Χρυσής Αυγής. «Ήταν πολύ δύσκολα», είπε. «Τρεις φορές με χτύπησαν, μου έσπασαν τη μύτη. Με ξέρανε γιατί ήμουν στο ΣΕΚ, στην Πακιστανική Κοινότητα και στην ANTAPEYA. Από τη μία η ΧΑ μας χτυπούσε και από την άλλη η κυβέρνηση και η αστυνομία έκλειναν εμάς στη φυλακή. Κάποιοι βγήκαν στο δρόμο μετά τη δολοφονία Φύσσα, εμείς βγήκαμε αμέσως με την ΚΕΕΡΦΑ και την Πακιστανική Κοινότητα με τον Τζαβέντ Ασλάμ στην πρώτη γραμμή».

Και τόνισε πόσο μεγάλη μάχη είναι η υπεράσπιση του Τζαβέντ ενάντια στην απειλή της απέλασής του. «Μόνο ντροπή για την επίθεση στον Τζαβέντ. Μόνο ο Κασιδιάρης, ο Παναγιώ-

ταρος, ο Μιχαλολιάκος έλεγαν όσα λένε σήμερα για τον Τζαβέντ. Ο Τζαβέντ βγήκε από το 2005 μετά τις απαγωγές των Πακιστανών κόντρα στην κυβέρνηση και τη χούντα του Μουσάραφ στο Πακιστάν. Βγήκε μπροστά με θάρρος και παλεύει για κάθε άνθρωπο. Δεν θα περάσει. Ντόπιοι και μετανάστες παλεύουμε μαζί», κατέληξε, με το αμφιθέατρο να φωνάζει «Κάτω τα χέρια απ' τον Τζαβέντ Ασλάμ».

Στο μέτωπο του σεξισμού, της ομοφοβίας και τρανσφοβίας στάθηκε η τρανς ακτιβίστρια **Τζωρτζίνα Πράττη**, «ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ που ευθυγραμμίζεται με Τραμπ και όλο το αντιδραστικό ρεύμα ότι τα φύλα είναι δύο και προχωρά σε επιθέσεις σε γυναίκες, ΛΟΑΤΚΙ+, τρανς». Και συνέχισε: «Εμείς ως ΣΕΚ πάντα εξηγήσαμε ότι οι επιθέσεις στις γυναίκες γίνονται για να διαφυλάξουν το ιερό καθήκον της πυρηνικής οικογένειας όπως έλεγε ο Ένγκελς, για να εξασφαλίσουν σαφείς ρόλους και πρότυπα ώστε το κάθε γυνάκκι να είναι στη θέση του για την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης, για να καταφέρνουν τη διάσπασή μας και να έχουν αποδιοπομπαίους τράγους στην κρίση και τις επιθέσεις τους. Πάντα εξηγήσαμε, από τη δεκαετία του '70, ότι η μάχη ενάντια στην καταπίεση είναι θέμα τάξης και όχι φύλου, ότι η απάντηση είναι εργατική».

Και πρόβαλε την μάχη για να κερδηθούν τα συνδικάτα και να ξεκαθαριστούν μέσα στον κόσμο οι αιτίες της καταπίεσης. «Δεν περιμένουμε να είναι όλοι καθαροί σε αυτά τα ζητήματα για να δράσουμε και παλέψουμε μαζί. Ούτε στη σύσταση της ANTAPEYA βάζαμε προϋπόθεση να είναι όλοι ξεκάθαροι. Οργανώνουμε τις απεργίες, όπως την απεργία στις 8 Μάρτη, συνεχίζουμε να ανοίγουμε τη συζήτηση και να

κερδίζουμε τον κόσμο σε κοινά μπλοκ».

Την εικόνα συγκρότησης νέων αγωνιστικών σωματείων στον ιδιωτικό τομέα έφερε ο **Κώστας Πολύδωρος**: «Στο χώρο μου καταφέραμε να στήσουμε επιχειρησιακό σωματείο, να υπογράψουμε ΣΣΕ με αυξήσεις, με κατώτατο μισθό 1.100, με τρεις τριετίες για όλους τους εργαζόμενους, με άδεια δυσμηνόροιας για τις συναδέλφισσες κ.α. Να το αξιοποιήσουμε ως παράδειγμα από τη δράση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης», τόνισε ως απόδειξη των δυνατοτήτων παντού. Από την άλλη πλευρά επισήμανε τη λάθος απόφαση να σπάσει η συμμαχία με άλλες ριζοσπαστικές δυνάμεις της Αριστεράς στο συνέδριο του ΕΚΑ στερώντας από την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα την εκπροσώπηση της στο ΔΣ μετά από 16 χρόνια. «Όχι άλλες χαμένες ευκαιρίες», κατέληξε.

Ενωτική δράση

Τη σημασία της ενωτικής δράσης ανέδειξε και ο **Γιάννης Κούτρας**. Περιγράφοντας την εικόνα από το συλλαλητήριο της 28 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη, τόνισε ότι η πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ «ένωσε το αντιρατσιστικό με το αντιπολεμικό κίνημα, καθώς και όλες τις δυνάμεις του κινήματος στο δρόμο μαζί με τους Παλαιστίνιους και τους Αμερικανούς που είναι ενάντια στον Τραμπ». Αντίστοιχα, μίλησε για τη δύναμη της ενωτικής απεργίας και συγκέντρωσης στις 28 Φλεβάρη που «πάει την απογοήτευση» σε αντίθεση με «τη διάσπαση που αποκλιμακώνει όπως συμβαίνει με την ΟΕΝΓΕ και την ΠΟΕΔΗΝ». «Ο αντικαπιταλισμός είναι η στρατηγική μας, η ενωτική δράση η τακτική μας. Με αυτό το τρόπο θα κερδίσουμε και θα πάει η ANTAPEYA μπροστά», κατέληξε.

Το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων του 2006-07 ως μία τις βασικές μάχες που οδήγησαν στη συγκρότηση της ANTAPEYA, θύμισε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**. Απαριθμώντας ταυτόχρονα κάποιες από τις βασικές επιλογές που έκαναν τότε οι δυνάμεις της, όπως η ανοιχτή απεύθυνση, η κοινή δράση με άλλα κομμάτια της Αριστεράς χωρίς να κρύβουν τις αιχμηρές πολιτικές τους θέσεις, η σύνδεση με την ΠΟΣ-ΔΕΠ και όλο το εργατικό κίνημα. Αντίστοιχα αναφέρθηκε στην μάχη για να γίνει η 8 Μάρτη απεργία και η πάλη ενάντια στην σεξιστική καταπίεση υπόθεση των συνδικάτων. «Πήραμε πρωτοβουλία για αποφάσεις από τα κάτω και από τα σωματεία, που μπορεί να ήταν και εχθρικά στο ζήτημα, και τα κερδίσαμε», τόνισε.

Τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη της Ξάνθης και ιδιαίτερα η μειονότητα σε όλα τα επίπεδα από τις κυβερνητικές επιθέσεις, ανέδειξε ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**. «Το 2000 τα μειονοτικά σχολεία ήταν 330 και σήμερα είναι 64», ήταν ένα από τα όσα ανέφερε. Όμως, όπως είπε, «ο κόσμος δεν τα παρατά» αναδεικνύοντας τους κοινούς αγώνες ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες, για λευτεριά στην Παλαιστίνη, ενάντια στον πόλεμο.

Στο κλείσιμο της Συνδιάσκεψης, ο **Γιάννης Σηφακάκης** έκανε την καταληκτική τοποθέτηση εκ μέρους του ΣΕΚ, τονίζοντας ανάμεσα σε άλλα τη συμβολή του στη συγκρότηση, τις πολιτικές θέσεις και την πορεία της ANTAPEYA μέχρι σήμερα.

«Θέλουμε την ANTAPEYA πολιτικό στήριγμα του κόσμου που παλεύει. Για να ανατρέψει την ΝΔ και να προχωρήσει και να κάνει αυτή την ανατροπή αντικαπιταλιστική», είπε. Και απαντώντας σε επικρίσεις που ακούστηκαν θύμισε το ρόλο που έχει παίξει το ΣΕΚ στη διαδρομή της ANTAPEYA ώστε να τη βοηθάει να προχωράει πολιτικά.

«Ποιος έφερε την πρόταση για το μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα την άνοιξη του 2010 με κεντρικά σημεία τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών και τον εργατικό έλεγχο; Ποιος άνοιξε τη συζήτηση για τον ρατσισμό και τα ανοιχτά σύνορα; Ποιος ένωσε δυνάμεις για να φτάσουμε στην καταδίκη της Χρυσής Αυγής; Ποιος έβαλε τα ζητήματα της απελευθέρωσης των Γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙ, των Τρανς από τη σεξιστική καταπίεση; Ποιος βοήθησε ώστε η ANTAPEYA να έχει διεθνιστικές θέσεις για τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό και για το Μακεδονικό; Ποιος έβαλε το ζήτημα για ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο; Δώσαμε πάντα μάχες για να βοηθήσουμε την ANTAPEYA κόντρα στις πιέσεις της δεξιάς προσαρμογής».

Η ενιαιομετωπική πολιτική που προτείνει και προωθεί το ΣΕΚ ποτέ δεν οδήγησε σε πολιτικά πωγυρίσματα, αντίθετα βοήθησε όχι μόνο την ANTAPEYA να είναι πρωτοπόρα, αλλά και συνολικά το κίνημα να είναι πιο προχωρημένο σε όλα τα μέτωπα. Γι' αυτό επιμένουμε στις ενιαιομετωπικές πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρει η ANTAPEYA για να στηρίζει τον κόσμο που ξεσηκώνεται ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα της φτώχειας, του σεξισμού, του ρατσισμού και του πολέμου.

Λένα Βερδέ

Μαρξιστικά Φόρουμ

Μαρξισμός 2026 – Για να αλλάξουμε τον κόσμο

ΓΚΥΖΗ ΤΡΙΤΗ 7/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ Ομιλητής: Αλέξανδρος Σακελλάρης	Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ Ομιλητής: Ντίνος Μπούντζικας	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ Ομιλήτρια: Πελαγία Καφήρα
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη
ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη	ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Fahrenheit Books and Coffee 7μμ Ομιλητής: Γιάννης Μπαρουτσας
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής	ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσαγια	ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπιριδάκη
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 9/4 Sloth 8.30μμ Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου
ΘΗΣΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 δημαρχείο 6.30μμ

Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Κορ Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4
Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ
Ομιλητής: Κώστας Καλλονιάτης, Νάσος Θεοδωρίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4
καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Νισύρου και Πάτμου 7μμ
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 9/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

Θεσσαλονίκη

ΚΑΜΑΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Γιάφκα 7μμ
Ομιλητής: Πέτρος Πομόνης

ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Teedy Boys 7μμ
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Πέτρος 8.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμεντάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 9/4 καφέ Μικρού 6, 7μμ
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 9/4 καφέ Ποέτα 8μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Νικολίτσα

ΒΟΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 Θόλος 7μμ
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου

ΞΑΝΘΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4 καφέ Φιλοίστρον 5.30μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΧΑΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 9/4 Μίνως 52, 5.30μμ
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΑΝΝΕΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Νέον 6.30μμ
Ομιλητής: Ορέστης Παπαθανάσης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, 7.30μμ
Αλληλεγγύη στον αγώνα των Κούρδων
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7.30μμ
Η τακτική του ενιαίου μετώπου για τη νίκη των εργατών
Ομιλητής: Άγγελος Παλιουδάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
Ομιλητής: Βαγγελής Τσόντζος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα
Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ
Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα
Ομιλητής: Γιώργος Μαρτσιλέας

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
γρ.Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΘΗΣΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4
καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΓΚΥΖΗ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ
Αλληλεγγύη στον αγώνα των Κούρδων
Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλονιάτη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Μαρίζα Ψαλλάκου

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 φοιτητική εστία Α' ΦΕΠΑ 7μμ
Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Sloth 8.30μμ
Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Αδριανού

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 δημαρχείο 6.30μμ
Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζονιού

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Κορ Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ενάντια στο ρατσισμό των κλειστών συνόρων
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ενάντια στον ρατσισμό των κλειστών συνόρων
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ενάντια στον ρατσισμό των κλειστών συνόρων
Ομιλήτρια: Νίκη Παπαδοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ
Ενάντια στο ρατσισμό των κλειστών συνόρων
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Σπίρτο 7.30μμ
Τι είναι το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 Νισύρου και Πάτμου 7μμ
Τι είναι το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4
καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ
Τι είναι το ενιαίο μέτωπο

Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Πετράκη
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ο Ένγκελς και η καταγωγή της οικογένειας
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/4 Coffee Island 7μμ
Τι είναι το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4 καφέ Πέτρος 8.30μμ
Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ-ΚΑΜΑΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Ποέτα 8μμ
Μινεάπολη – ο ξεσηκωμός που σταμάτησε τον Τραμπ
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίριμπα

ΤΟΥΜΠΑ – ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 καφέ Teedy Boys 7.30μμ
Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15/4
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 6.30μμ
Από τον Φλεβάρη στον Οκτώβρη του 1917 – Πώς νίκησαν οι μπολσεβίκοι;
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΧΑΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Μίνως 52, 5.30μμ
Επσταίν, Βιολάντα – Αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 16/4 Θόλος 7μμ
Ιμπεριαλισμός – η Νέα Παγκόσμια Αταξία Πραγμάτων
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μπακούσι

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΤΡΙΤΗ 7/4

ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκυζή 6μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 7μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Καλλιδρομίου 7.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ

Σκλαβενίτης, κοντά πάρκο Φιξ 5μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ Καλλιθέας 7μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό Ν. Κόσμου 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως “Τζάντε” 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6μμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/4

ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 6μμ
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 9/4

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όγλας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/4

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/4

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ευροκρήνης 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13/4

ΑΡΤΑ Αγ.Δημήτριος 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερεδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης,
Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikí@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Η παραίτηση του Αλέξη Χαρίτση από την προεδρεία της Νέας Αριστεράς (NEAP), εξαιτίας της διαφωνίας για την "πολιτική συμμαχιών", αποτυπώνει τη κρίση και το αδιέξοδο ενός πολιτικού εγχειρήματος που δεν κατάφερε ούτε να απεγκλωβιστεί από την πολιτική και στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ αλλά ούτε και να γίνει πολιτικό στήριγμα των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας ενάντια στη κυβέρνηση της ΝΔ. Τα 2 χρόνια της NEAP ήταν γεμάτα απογοητεύσεις για τον κόσμο που έφυγε από τον ΣΥΡΙΖΑ μετά την εκλογή Κασσελάκη.

Ο Χαρίτσης, στη δήλωση παραίτησης αναφέρει ότι «στην Αριστερά και στη Νέα Αριστερά σήμερα υπάρχουν δύο αποκλίνουσες στρατηγικές. Από τη μία, η επιλογή της ιδεολογικής αυτάρκειας και της αναδίπλωσης επειδή οι συσχετισμοί είναι δύσκολοι. Από την άλλη, η επιλογή του ανοίγματος, της προσπάθειας για συγκλίσεις και τη συγκρότηση ενός μετώπου απέναντι στη Δεξιά... θα συνεχίσω να αγωνίζομαι γι' αυτήν». Με την "άποψη Χαρίτση", συντάσσεται η πλειοψηφία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, μεταξύ άλλων, ο **Ηλιόπουλος**, ο **Τζανακόπουλος** και η **Αχτσιόγλου**. Με την, δήθεν, "ιδεολογική αυτάρκεια" είναι ο νέος μεταβατικός πρόεδρος **Σακελλαρίδης**, ο **Τσακαλώτος**, καθώς και η πλειοψηφία της Κεντρικής Επιτροπής της NEAP.

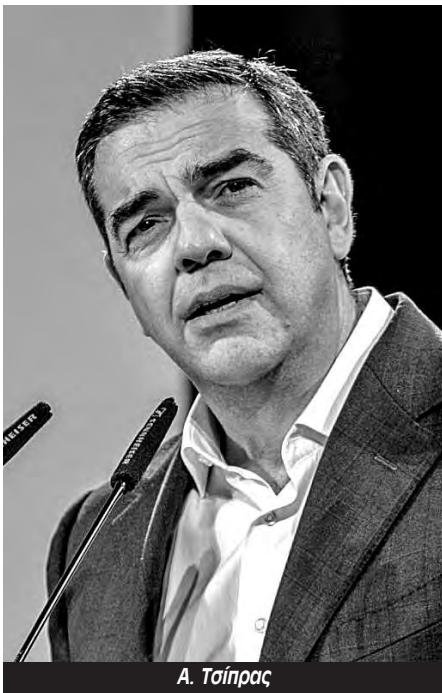
Είναι κατάντια η Αχτσιόγλου, που ήταν αντίπαλος του, εκλεκτού του Τσίπρα, Κασσελάκη, στη διεκδίκηση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, να υποστηρίζει "τη συγκρότηση ενός μετώπου απέναντι στη Δεξιά" με κέντρο τον ίδιο τον Τσίπρα και τον "πολιτικό φορέα" του και είναι ανέκδοτο ο υπουργός Οικονομικών του μηνονίου του ΣΥΡΙΖΑ, Τσακαλώτος, να κατηγορείται για αριστερή "ιδεολογική αυτάρκεια".

Το "μέτωπο ενάντια στη Δεξιά" που επικαλείται ο Χαρίτσης και «το οποίο θα κινείται από την κεντροαριστερά μέχρι τη ριζοσπαστική Αριστερά» όπως συμπληρώνει η Αχτσιόγλου είναι ακόμα μία δεξιά προσαρμογή. Είναι πολύ πιο πίσω από τις ανάγκες, τις αναζητήσεις και τη ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου που συγκρούεται με τη κυβέρνηση της ΝΔ και τις επιλογές της: από τις ιδιωτικοποιήσεις και το ρατσισμό μέχρι την εμπλοκή στο πλευρό των Τραμπ και Νετανιάχου στη γενοκτονία των Παλαιστίνιων και την ιμπεριαλιστική επίθεση στο Ιράν.

Η κυβέρνηση της ΝΔ παραπαίει από τους αγώνες και την οργή του κόσμου, βουτηγμένη στα σκάνδαλα και στον πόλεμο ενώ, την ίδια στιγμή

A. Χαρίτσης

A. Τσίπρας

G. Σακελλαρίδης

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ώρα για ρήξη με τη χρεοκοπημένη στρατηγική

μή, η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση του "αντιδεξιού Μετώπου" δεν μπορεί να σηκώσει κεφάλι ούτε στις δημοσκοπήσεις. Η απάντηση βρίσκεται στο γεγονός ότι ενώ ο κόσμος συγκρούεται και κοιτάει προς αριστερά, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, NEAP και Τσίπρας όχι μόνο δεν οργανώνουν και στηρίζουν αυτούς τους αγώνες, αλλά προσαρμόζονται προς τον "ρεαλισμό της διαχείρισης" και το "πατριωτικό συμφέρον". Τα συνδικαλιστικά στελέχη της NEAP αρνούνται, μαζί με αυτά της ΠΑΣΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, να ψηφίσουν απεργίες με το πρόσχημα ότι "ο κόσμος δεν τραβάει", όπως στην ΑΔΕΔΥ για τον προϋπολογισμό του 2026. Ένα τέτοιο Μέτωπο είναι πολιτικά πιο δεξιό και από το 2019 και δεν μπορεί να εμπνεύσει ούτε και στο ελάχιστο της ψήφου για να μην ξαναβγει η ΝΔ.

Όμως ούτε η "αριστερή πλευρά" Σακελλαρίδη - Τσακαλώτου έχουν, στην ουσία, να πουν κάτι διαφορετικό. Το βασικό τους μέλημα είναι να μην διαλυθεί η Κοινοβουλευτική Ομάδα της NEAP. Φτάνουν στα όρια του κοινοβουλευτικού "οπορουνισμού" όταν παρακαλάνε την πλευρά Χαρίτση να μην φύγει και να συνυπάρχουν μαζί σε μία "πλουραλιστική με όρους πλειοψηφίας - μειοψηφίας" NEAP με αναφορά, μάλιστα, στον "πλουραλιστικό ΣΥΡΙΖΑ" που κέρδισε τις εκλογές του 2015. Αυτό το είδαμε και στο Συνέδριο της NEAP, τον Γενάρη, όταν ο Σακελλαρίδης δήλωνε ικανοποιημένος επειδή στη πολιτι-

κή απόφαση υπήρχε η αναφορά ότι «το μέτωπο που υποστηρίζουμε δεν αποτελεί εφαρμογή στο σήμερα αποτυχημένων κεντρών ή κεντροαριστερών λύσεων. Ούτε συνεπάγεται τη ρευστοποίηση της Αριστεράς ή τη μετατροπή της σε συνιστώσα μιας αφρημένης δημοκρατικής παράταξης», δηλαδή του φορέα που θα ιδρύσει ο Τσίπρας. Το πόσο αξία είχε αυτή η διατύπωση δεν άργησε να φανεί, ούτε σε τρεις μήνες, από την ηγεσία Χαρίτση. Η διατύπωση θέσεων σε ένα χαρτί απόφασης που ικανοποιούν την αριστερή πλειοψηφία σε ένα συνέδριο αλλά παραβιάζονται την επόμενη μέρα, είναι παράδοση στην ιστορία των κομμάτων της ρεφορμιστικής Αριστεράς. Η κάθε φορά "αριστερή πτέρυγα" πήγαινε στα συνέδρια, αποσπούσε διατυπώσεις στα κείμενα που μπορούσε να τις ερμηνεύσει όπως ήθελε και στη συνέχεια έπρεπε να προσαρμοστεί σε μια ακόμα δεξιά προσαρμογή της ηγεσίας στο όνομα του ρεαλισμού.

«Ούτε βήμα αριστερά»

Αλλά, το πρόβλημα δεν είναι "μόνο" οργανωτικό. Είναι και πολιτικό. Η "αριστερή πτέρυγα" της NEAP δεν έχει κάνει ούτε ένα βήμα πιο αριστερά από την περίοδο 2015 - 2019.

Δεν είναι "μόνο" η παρουσία του Τσακαλώτου που υλοποίησε και υπερασπίστηκε το ΟΧΙ που έγινε ΝΑΙ στο δημοψήφισμα και το τρίτο μνημόνιο. Ο Σακελλαρίδης, σε συνέντευξη του

στην "Εποχή" την Κυριακή 5 Απρίλη, φτάνει στο σημείο να κατηγορεί τον Τσίπρα ότι στη συνέντευξη στον Χατζηνικολάου "έδειξε ότι αντικειμενικά ανατροφοδοτεί μία συζήτηση για το παρελθόν, για το 2015, ευνοώντας τον Μητσοτάκη και αναπαράγοντας τις παλιές διαιρετικές τομές. Καμία συζήτηση για το τι χρειάζεται η κοινωνία σήμερα... Υπάρχει κάτι πιο βολικό για τον Μητσοτάκη σήμερα, ειδικά που πιέζεται τόσο πολύ»;

Η συζήτηση για το 2015 δεν αποτελεί μία συζήτηση για το "παρελθόν", που "αναπαράγει παλιές διαιρετικές τομές", δεν "απαντάει στο τι χρειάζεται η κοινωνία σήμερα" και, πολύ περισσότερο, "ενισχύει τον Μητσοτάκη". Το αντίθετο. Η υπεράσπιση (και) από πλευράς Σακελλαρίδη αυτών των επιλογών δείχνει ότι αριστερός "ρεαλισμός" της υποταγής στις απαιτήσεις της αστικής τάξης όταν τα πράγματα "ζορίζουν" είναι και τα όρια της "πλουραλιστικής, ανανεωτικής Αριστεράς". Αυτό είναι "βούτυρο στο ψωμί" του κάθε Μητσοτάκη.

Ακόμα πιο τραγικό, για τις απόψεις Σακελλαρίδη για το 2015, είναι το γεγονός ότι σε αυτή την συνέντευξη ο Τσίπρας δήλωνε ότι "μας τις κλείσανε τις τράπεζες. Έπρεπε να τις κλείσουμε εμείς την επομένη των εκλογών. Για να μην έχουμε τον εκβιασμό, σας δίνουμε, δε σας δίνουμε". Είναι ο ίδιος Τσίπρας που στην "Ιθάκη" έγραφε ότι «Το πιο σοβαρό πρόβλημα... ήταν... οι δηλώσεις τους

[των υπουργών του πρώτου υπουργικού συμβουλίου] πριν και μετά την ορκωμοσία. Μέχρι να προσέλθουν στο Υπουργικό Συμβούλιο, ορισμένοι πρέπει να είχαν ανεβάσει ο καθένας τους από μια μονάδα τουλάχιστον τα spreads των ελληνικών ομολόγων. Ο ένας κοινωνικοποιούσε Υπηρεσίες, ο άλλος προσλάμβανε απολυμένους, ο τρίτος έδιωχνε τους Κινέζους από τον Πειραιά. Επικρατούσε η αισιοδοξία της βούλησης και απουσίαζε η απαισιοδοξία της νόησης».

Αυτή η "απαισιοδοξία της νόησης" οδήγησε τον Τσίπρα (αλλά και τον "μετρ της αντιμετώπισης του τραπεζικού συστήματος" **Βαρουφάκη**) να "διαπραγματεύονται" με τους εκβιασμούς της Ευρωπαϊκής

Κεντρικής Τράπεζας, που είχε το "όπλο" της χρηματοδότησης των τραπεζών, και την ΕΕ. Το που κατέληξε αυτή η "διαπραγμάτευση" είναι γνωστό. Ο λόγος που ο Τσίπρας σήμερα αναγκάζεται να μιλάει για το ότι έπρεπε τότε να κλείσουν οι τράπεζες από την κυβέρνηση και όχι από τον Ντράγκι είναι δείγμα της ριζοσπαστικοποίησης του κόσμου και το που έχει φτάσει η συζήτηση και για τις τράπεζες και την ΕΕ.

Το 2015, η μόνη δύναμη που έβαζε την κρατικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο ήταν η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Αυτό δεν ήταν τυχαίο.

Αν για ένα πράγμα έχει δίκιο ο Χαρίτσης είναι ότι, πράγματι, «στην Αριστερά... υπάρχουν δύο αποκλίνουσες στρατηγικές». Όχι όμως αυτές που περιγράφει. Ιστορικά, η Αριστερά διαχωρίζεται σε ρεύματα ρεφορμιστικά που κινούνται στα όρια των θεσμών του συστήματος και σε ρεύματα επαναστατικά που επιδιώκουν την ανατροπή του. Η επαναστατική Αριστερά είναι αυτή που διαμόρφωσε την τακτική του Ενιαίου Μετώπου για τη στρατηγική της ανατροπής, ενώ η ρεφορμιστική Αριστερά χάθηκε ξανά και ξανά μέσα σε συμμαχίες και μέτωπα με αστικά κόμματα για την στρατηγική της διαχείρισης στα όρια αυτού του συστήματος.

Σήμερα που τα πράγματα "ζορίζουν" για τους "από πάνω", οι "διαρετικές τομές" στην Αριστερά πρέπει να είναι καθαρές: με την διαχείριση ή με την ανατροπή του συστήματος.

Αυτό που έδειξε (και) το 2015 και πολύ περισσότερο δείχνει η κρίση του καπιταλισμού σήμερα είναι ότι η μόνη νικηφόρα απάντηση είναι η δυνάμωση της επαναστατικής Αριστεράς. Της Αριστεράς της ανατροπής. Αυτή είναι και μόνη διέξοδος για τον κόσμο που απογοητεύτηκε από τα αδιέξοδα της NEAP.

Γιώργος Ράγκος

Καιρός για “αλλαγή καθεστώτος” στις ΗΠΑ

Ο πόλεμος μεταφράζεται ήδη σε τεράστια πολιτική κρίση στο εσωτερικό της διακυβέρνησης Τραμπ. Η καρατόμηση, εν μέσω πολέμου, του αρχηγού του αμερικάνικου ΓΕΣ και άλλων υψηλόβαθμων στρατιωτικών και υπουργών δείχνει το μέγεθος και το βάθος αυτής της κρίσης. Η δυσφορία απέναντι στον Τραμπ δεν αφορά πια μόνο το Δημοκρατικό Κόμμα αλλά και το ίδιο το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα και ισχυρά λόμπι του αμερικάνικου κεφαλαίου, όπως το πετρελαϊκό και άλλα. Όσον αφορά το από τα κάτω, σε όλες τις δημοσκοπήσεις η απαίτηση να σταματήσει ο πόλεμος είναι συντριπτική. Η επιρροή του Τραμπ περιορίζεται μόνο σε ένα κομμάτι της βάσης του MAGA στο οποίο μπορεί να πουλάει «υπεροχή» βομβαρδίζοντας το Ιράν.

Ο πιο σημαντικός παράγοντας της κρίσης είναι ότι η διαφωνία δεν περιορίζεται στις δημοσκοπήσεις. Η 28 Μάρτη με 9 εκατομμύρια ανθρώπους να συμμετέχουν στα συλλαλητήρια No Kings ήταν μια κινητοποίηση που δεν έχει προηγούμενο στις ΗΠΑ. Στην κεντρική συγκέντρωση της Μινεσότα, μπροστά σε ένα πλήθος χιλιάδων ανθρώπων, κομμάτι των διοργανωτών απηύθυνε κάλεσμα για πανεθνική «γενική απεργία» στις ΗΠΑ την Πρωτομαγιά με σύνθημα «Όχι δουλειά, όχι σχολείο, όχι ψώνια» και αιτήματα: «Φορολογείστε τους πλούσιους. Όχι στην ICE. Όχι στον πόλεμο. Όχι σε ιδιωτικούς στρατούς που υπηρετούν την αυταρχική εξουσία. Να επεκτείνουμε τη δημοκρατία».

Πρόκειται για τη συνέχεια του συγκλονιστικού μαζικού κινήματος που δύο μήνες νωρίτερα συγκρούστηκε στους δρόμους της Μινεσότα με την ICE και την πολιτική των μαζικών απελάσεων του Τραμπ προχωρώντας για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες σε μια γενική απεργία από τα κάτω στην πολιτεία κερδίζοντας και την υποστήριξη μέρους των συνδικάτων.

Η ιστορία των ΗΠΑ είναι πλούσια σε εργατικούς αγώνες και σε απεργίες διαρκείας, περιλαμβάνοντας τον προηγούμενο αιώνα κάποιες τοπικές απεργίες σε επίπεδο πολιτειών όπως η απεργία του 1919 στο Σιάτλ και οι απεργίες στη Μινεσότα και το Σαν Φρανσίσκο την δεκαετία του '30 με οικονομικά και συνδικαλιστικά αιτήματα. Αλλά πανεθνική γενική απεργία δεν έχει γίνει ποτέ στις ΗΠΑ. Και μόνο το κάλεσμα για μια πανεθνική γενική απεργία, με πολιτικά αιτήματα και μάλιστα εν καιρώ πολέμου είναι κάτι το πρωτοφανές για τα αμερικανικά δεδομένα.

Τα εμπόδια στην υλοποίηση μιας τέτοιας κλιμάκωσης είναι πολλά. Δεν αφορούν μόνο τη διακυβέρνηση Τραμπ που επιτίθεται σε αυτό το κίνημα με κάθε μέσο από τις κατηγορίες για «υπονόμευση του έθνους» μέχρι το κατέβασμα του στρατού και της εθνοφορου-

Κυκλοφορεί από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ράς στους δρόμους των ΗΠΑ.

Το Δημοκρατικό Κόμμα επιδιώκει να χρησιμοποιήσει αυτό το κίνημα προκειμένου να κερδίσει τις ενδιάμεσες εκλογές που θα πραγματοποιηθούν τον Νοέμβρη στις ΗΠΑ αλλά σιχάινεται το μαζικό και εργατικό κίνημα όσο και οι Ρεπουμπλικάνοι. Στις συγκεντρώσεις της 28 Μάρτη επιδίωξε να ελέγξει τις εξέδρες προκειμένου να βάλει πάγο στα αιτήματα ενάντια στον πόλεμο, τις απελάσεις και το οικονομικό κατεστημένο βάζοντας ότι το επόμενο βήμα είναι ο κόσμος να ψηφίσει «σωστά» τον Νοέμβρη. Άλλωστε σε όλα αυτά τα μέτωπα, και βέβαια με την υποστήριξη του στο Ισραήλ και τον γενοκτονικό του πόλεμο στην Γάζα, ήταν το ίδιο το Δημοκρατικό Κόμμα που άνοιξε το δρόμο στον Τραμπ.

Πίεση των συνδικάτων

Η AFL-CIO (η αμερικάνικη ΓΣΕΕ), βαθιά γραφειοκρατική, στενά συνδεδεμένη με το Δημοκρατικό Κόμμα, δεν έχει καλέσει ποτέ γενική απεργία και θα ήταν άπιθνο να το κάνει τώρα. Αλλά η δυναμική του κινήματος που ξεδιπλώνεται στις ΗΠΑ αυτή τη στιγμή είναι τόσο μεγάλη ώστε η AFL-CIO από τις πρώτες μέρες του πολέμου έβγαλε κάλεσμα που ζητάει τον τερματισμό του πολέμου στο Ιράν μετά από πίεση των συνδικάτων μια σειρά κλάδων. Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης η AFL-CIO υποστήριξε σθεναρά, καθόλη τη διάρκειά του, τον πόλεμο στο Βιετνάμ, σε κάποιες περιπτώσεις οργανώνοντας και αντιδηλώσεις ενάντια στο αντιπολεμικό κίνημα.

Ο λόγος για τον οποίο το κάνει σήμερα έχει να κάνει με την πίεση που ασκεί το βάθεμα

της ριζοσπαστικοποίησης μέσα στην αμερικάνικη εργατική τάξη που έχουν σημάνει οι μαχητικές απεργίες διαρκείας όπως αυτή των νοσηλευτριών/ών της Νέας Υόρκης πριν λίγους μήνες, οι προπέρσινες φοιτητικές καταλήψεις στο πλευρό της Παλαιστίνης σε όλες τις ΗΠΑ και το μαζικό κίνημα στο πλευρό των μεταναστών ενάντια στην ICE, η κατακραυγή για τη συγκάλυψη του σκανδάλου Επστάιν, οι αγώνες ενάντια στην καταστολή, τον αυταρχισμό, τις περικοπές, τα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Το βάθεμα αυτής της ριζοσπαστικοποίησης δημιουργεί, για πρώτη φορά μετά την δεκαετία του '60 και το αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ, τη δυνατότητα για ένα σπάσιμο της αμερικανικής Αριστεράς από τον έλεγχο του Δημοκρατικού Κόμματος. Με τη διαφορά ότι αυτή τη φορά, αυτό δεν αφορά μόνο τη νεολαία στα πανεπιστήμια, τη μαύρη κοινότητα και τις άλλες καταπιεσμένες μειονότητες των ΗΠΑ, και τους βετεράνους του πολέμου -όπως είχε συμβεί στους πολέμους του Βιετνάμ και του Ιράκ- αλλά και την οργανωμένη εργατική τάξη των ΗΠΑ.

Πρόκειται για μια ελπιδοφόρα εξέλιξη απέναντι στον ζόφο που αντιμετωπίζει όλη η ανθρωπότητα. Απέναντι στις απειλές του Τραμπ να στείλει το Ιράν -αλλά και όλο τον πλανήτη- στη λίθινη εποχή και τα μεσάνυχτα της ιστορίας, ανοίγει τη δυνατότητα ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός να ηττηθεί από τα μέσα και από τα κάτω, όπως ακριβώς συνέβη και στον πόλεμο του Βιετνάμ, όταν ο πόλεμος μεταφέρθηκε στο εσωτερικό των αμερικανικών μεγαλουπόλεων.

Το αντιλαμβάνονται αυτό οι μητέρες των πεζοναυτών που στέλνει στον Περσικό Κόλπο ο Τραμπ που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια στις 28 Μάρτη απαιτώντας να γυρίσουν πίσω τα παιδιά τους. Το αντιλαμβάνεται το αμερικάνικο επιτελείο που διεξάγει έρευνες για δολιοφθορά από τους ναύτες στο αεροπλανοφόρο Gerald Ford -είτε αυτό συνέβη είτε όχι. Το αντιλαμβάνεται η ιρανική κυβέρνηση με τον Πεζεσκιάν να απευθύνει επιστολή στον αμερικανικό λαό λέγοντας τα αυτονόητα.

Η καλύτερη υποστήριξη που έχουμε να δώσουμε στους λαούς του Ιράν, του Λιβάνου, της Παλαιστίνης, το καλύτερο μήνυμα που έχουμε να στείλουμε στο αναδυόμενο αντιπολεμικό κίνημα και την Αριστερά στις ΗΠΑ είναι να κλιμακώσουμε τις διαδηλώσεις και τις απεργίες ενάντια στον πόλεμο και την ξεδιάντροπη συμμετοχή της κυβέρνησης Μητσστάκ σε αυτόν. Και να δυναμώσουμε την Αριστερά που παλεύει για την ανατροπή ενός συστήματος που οδηγεί τον πλανήτη για ακόμη μια φορά στον πόλεμο και την καταστροφή.

Γ.Π.

Αντίσταση

Συνέχεια από τη σελ. 9

Την 1η Απρίλη του 2024 βομβάρδισε την πρεσβεία του Ιράν στην Δαμασκό για να πάρει σαν απάντηση από το Ιράν μια (προειδοποιημένη) χαμηλής έντασης πυραυλική αντεπίθεση που απέκρουσαν αμερικανικά, γαλλικά και βρετανικά μαχητικά. Στις 31 Ιούλη του 2024 βομβάρδισε μέσα στην ίδια την Τεχεράνη και δολοφόνησε τον ηγέτη της Παλαιστινιακής Αντίστασης **Χανίγια**. Ο Μπάιντεν πανηγύρισε δημοσίως τη δολοφονία και την επίθεση στην Τεχεράνη.

Ο Νετανιάχου είχε ήδη πετύχει να σύρει την κυβέρνηση Μπάιντεν, που αρχικά ήθελε μια σύντομη λήξη στην Γάζα, να υποστηρίξει κάθε του κλιμάκωση. Το Ιράν απάντησε σε αυτήν την επίθεση βομβαρδίζοντας το Ισραήλ τρεις μήνες αργότερα, τον Οκτώβρη του 2024 -και μόνο αφού μεσολάβησαν οι δολοφονίες με τα γουόκι τόκι, οι μαζικοί βομβαρδισμοί, η δολοφονία Νασράλα και τέλος η χερσαία επίθεση στον Λίβανο.

Καθόλη τη διάρκεια του γενοκτονικού πολέμου στην Γάζα το ιρανικό καθεστώς κρατούσε χαμηλό προφίλ και υποβάθμιζε τις επιθέσεις που δεχόταν, ελπίζοντας σε συνέχιση των συνομιλιών για το πυρηνικό του πρόγραμμα με τον Τραμπ που υποσχόταν να «τελειώσει» με τους πολέμους στην Ουκρανία και την Γάζα. Με το που μπήκε στον Λευκό Οίκο το 2025 ο Τραμπ έδωσε νέο αέρα στα πανιά του Ισραήλ να σπάσει την δεύτερη κατάπαυση πυρός στην Γάζα ξεκινώντας τα περί «Ριβίερας» ενώ την ίδια στιγμή προχωρούσε τις συνομιλίες με το Ιράν.

Λίγο πριν ξεκινήσει ο νέος γύρος διαπραγματεύσεων ΗΠΑ-Ιράν τον Ιούνιο του 2025, το Ισραήλ βομβάρδισε μαζικά την Τεχεράνη για να ακολουθήσουν εκατέρωθεν πυκνές πυραυλικές επιθέσεις. Οι ΗΠΑ επενέβησαν τις τρεις τελευταίες μέρες του «πολέμου των 12 ημερών» τον Ιούνιο του 2025 βομβαρδίζοντας το Ιράν -με τον Τραμπ να πανηγυρίζει μια «μεγάλη νίκη»: ότι «κατέστρεψε τα πυρηνικά» του και ότι «πέτυχε εκκευρία» μεταξύ Ισραήλ και Ιράν, λήγοντας ο ίδιος τον σύντομο πόλεμο λίγες ώρες πριν ανοίξουν τα χρηματιστήρια που ήταν κλειστά το σαββατοκύριακο.

ΠΑΖΑΡΙ 6-9 ΑΠΡΙΛΗ
στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
ΕΚΠΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Από το Βιετνάμ στην Παλαιστίνη και το Ιράν

Την Τρίτη 7/4, 6μμ παρουσίαση του βιβλίου "BIETNAM 1960-1975 Ο Αμερικάνικος Πόλεμος"

Βιβλία για να δυναμώσουμε το αντιπολεμικό κίνημα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φαίδου 14-16 Αθήνα, μεσ από Τσίνο 2νε
Τ 210 5247584 • marxistiko@yahoo.gr
www.marxistiko.gr • FB Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Ένας πρόεδρος σε κατάσταση σύγχυσης, ένα σύστημα εκτός ελέγχου

“Δεν πρέπει να μιλάς κάθε μέρα”. Αυτή τη συμβουλή έδωσε εκνευρισμένος, στη Σεούλ όπου βρισκόταν για επίσημη επίσκεψη, ο Γάλλος πρόεδρος Μακρόν προς τον Ντόναλντ Τραμπ όταν ρωτήθηκε για τις εξελίξεις στον πόλεμο στο Ιράν. Οι ιμπεριαλιστές τρέμουν μπροστά σε κάθε νέα δήλωση του Τραμπ. Γιατί κάθε δήλωση είναι ακόμη μια αποκάλυψη για την κατάσταση σύγχυσης που επικρατεί σχετικά με τους στόχους και το μέλλον μιας επίθεσης που ήδη βρίσκεται στην έκτη της βδομάδα

Αυτό που πραγματικά εξελίσσεται είναι ένας πόλεμος εκτός ελέγχου που απλώνεται και απειλεί όχι μόνο τη Μέση Ανατολή αλλά την παγκόσμια οικονομία.

Την περασμένη Τετάρτη, ο Τραμπ έκανε μια φλύαρη ανάλυση, στην οποία έφτασε να πει ότι “πλησιάζουμε να ολοκληρώσουμε όλους τους στρατιωτικούς μας στόχους σύντομα, πολύ σύντομα”. Στην ίδια ομιλία επανέλαβε τις καλυμμένες απειλές προς τους συμμάχους του (ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και χώρες του Κόλπου) καλώντας τους “να δείξουν επιτέλους λίγο θάρρος” και να “πάνε στα στενά του Ορμούζ και απλώς να τα ελέγξουν”. Τους επέπληξε λέγοντας πως “Το δύσκολο κομμάτι έχει γίνει, τώρα είναι εύκολο”.

Δεν πέρασαν 48 ώρες και οι Αμερικάνοι χάσανε δύο πολεμικά αεροσκάφη στο Ιράν, ένα F-15 και ένα A-10, τα οποία καταρρίφθηκαν και οι πιλότοι τους έπεσαν με αλεξίπτωτο. Ο ένας πιλότος της γλύτωσε γιατί πρόλαβε να κινηθεί προς το Κουβέιτ. Για τον δεύτερο, ολόκληρη η αμερικάνικη πολεμική μηχανή μπήκε σε κατάσταση πανικού, καθώς κινδύνευε να περάσει από τις θριαμβολογίες του Τραμπ κατευθείαν στην πιο αχαρτογράφητη κατάσταση. Να έχει στα χέρια της η ιρανική κυβέρνηση αιχμάλωτο πιλότο. Εξελίχθηκε αγώνας δρόμου, και τελικά οι Αμερικάνοι κατάφεραν να τον διασώσουν, αλλά σύμφωνα με τα σενάρια που οι ίδιοι έδωσαν στις εφημερίδες τους και γεμίζουν πολλές σελίδες κινηματογραφικών σεναρίων, τα πράγματα δεν είναι καθόλου “εύκολα” όπως τα περιγράφει ο Τραμπ. Στη διάρκεια της διάσωσης αναγκάστηκαν να βομβαρδίσουν ακόμη δυο δικά τους αεροσκάφη C-130 για να μην πέσουν στα χέρια των Ιρανών, καθώς οι τροχοί τους κόλλησαν στην άμμο.

Όταν τελικά οι αναστεναγμοί ανακούφισης ακούγονταν από το Πεντάγωνο ως το Λευκό Οίκο, ο Τραμπ δεν αρκέστηκε να πανηγυρίσει. Αλλά Κυριακή του Πάσχα για Καθολικούς και Προτεστάντες έκανε την πιο εκτός ελέγχου δήλωση που έχει κάνει Αμερικάνος πρόεδρος στην ιστορία: “Η ερχόμενη Τρίτη θα είναι η μέρα των βομβαρδισμών σε εργοστάσια ενέργειας και σε γέφυρες, και τα δυο μαζί πακέτο, στο Ιράν. Δεν θα έχει ξαναγίνει ποτέ κάτι τέτοιο. Ανοίξτε τα γαμημένα Στενά, τρελοί καριόληδες, ή θα ζήσετε στην Κόλαση - ΠΕΡΙΜΕΝΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΔΕΙΤΕ! Δόξα τω Αλλάχ”.

Ακόμη και σκληροί υποστηρικτές του πολέμου δυσκολεύονται να χωνέψουν ότι αυτές οι δηλώσεις δείχνουν δύναμη και όχι πανικό. Στη δήλωση της περασμένης Τετάρτης, ο Τραμπ ηθελημένα ή όχι, είχε κάνει μια παρόμοια αναφορά, αλλά βγαλμένη κατευθείαν από τον

εφιάλτη του Βιετνάμ, και με μια έξτρα δόση ρατσισμού. “Για δυο τρεις βδομάδες ακόμη, θα τους χτυπάμε σκληρότατα. Θα τους κάνουμε να επιστρέψουν στη Λίθινη Εποχή, εκεί που ανήκουν”. Οι στρατηγικοί του Πενταγώνου τουλάχιστον που σίγουρα έχουν διαβάσει λίγη περισσότερη ιστορία από τον Τραμπ αναγνώρισαν πως η απειλή για επιστροφή στη Λίθινη Εποχή προέρχεται από τον αρχηγό της αμερικάνικης αεροπορίας, **Κέρτις Λεμέι**, όταν πρότεινε τον ολοσχερή βομβαρδισμό του Βιετνάμ το 1965.

Μια γεύση από Βιετνάμ φέρεται ότι πήραν οι ΗΠΑ ήδη στις πρώτες μέρες του πολέμου, σύμφωνα με πληροφορίες που τώρα έρχονται στο φως. Το δίκτυο ηγρ γράφει πως οι βάσεις των ΗΠΑ στο Μπαχρέιν χτυπήθηκαν από το Ιράν από τις 28 Φλεβάρη και το χτύπημα ήταν τόσο απρόσμενο που χιλιάδες Αμερικάνοι στρατιώτες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την περιοχή κυριολεκτικά με τα σώβρακα. Όταν έφτασαν στις ΗΠΑ, έγινε έρανος για να τους δώσουν τα απαραίτητα, σαπούνια, ρούχα, πετσέτες και αναγκάστηκαν να φιλοξενηθούν σε συγγενείς τους γιατί δεν υπήρχε κανένα σχέδιο για επιστροφή τους, και είχαν ήδη ξενοικιάσει ή πουλήσει τα σπίτια τους.

Το τελεσίγραφο του Τραμπ λήγει τα ξημερώματα της Μεγάλης Τετάρτης αλλά κανείς δεν ξέρει αν και αυτή τη φορά θα δώσει παράταση στις ίδιες του τις απειλές. Η αρχική διορία για το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ είχε ξεκινήσει στις 21 του Μάρτη, όταν ο Τραμπ είχε δώσει 48 ώρες, ξανά απειλώντας με βομβαρδισμό των εργοστασίων ενέργειας. Λίγο αργότερα ανακάλυψε πως εξελίσσονταν παραγωγικές συζητήσεις με το Ιράν και έδωσε μία και μετά άλλη πενήνθημερη παράταση. Οι ΗΠΑ αναμφίβο-

λα έχουν τη δυνατότητα να βομβαρδίσουν τα εργοστάσια και τις γέφυρες του Ιράν και να προκαλέσουν τεράστιο πόνο, πείνα και καταστροφή στον κόσμο που δεν θα έχει καθαρό νερό, τρόφιμα, φάρμακα και πρόσβαση στα νοσοκομεία. Οι νεκροί στο Ιράν ήδη έχουν ξεπεράσει του 1600 από τις επιθέσεις των ΗΠΑ και του Ισραήλ. Άλλοι 1300 τουλάχιστον έχουν σκοτωθεί από τους βάρβαρους βομβαρδισμούς που προχωράει παράλληλα το Ισραήλ στο Λίβανο. Το Ισραήλ μόλις χτύπησε το μεγαλύτερο πετροχημικό εργοστάσιο του Ιράν. Μια πρωτοβουλία 100 υψηλόβαθμων καθηγητών Νομικής, ανάμεσά τους πρώην σύμβουλοι του αμερικάνικου Στρατού και των αμερικάνικων Υπουργείων δημοσίευσαν ανάλυση και έκκληση στην οποία καταγγέλλουν ότι η αμερικανοϊσραηλινή επίθεση διεξάγει εγκλήματα πολέμου από την πρώτη στιγμή.

Όμως, αυτά τα χτυπήματα δεν οδηγούν με κάποιο αυτόματο τρόπο στο άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ, ίσα ίσα μετατρέπουν τον έλεγχό του από το Ιράν σε ακόμη μεγαλύτερο διαπραγματευτικό χαρτί. Ούτε λύνουν το πρόβλημα των χωρών του Κόλπου στις οποίες το Ιράν απειλεί να χτυπήσει σε ισοδύναμους στόχους (εργοστάσια και γέφυρες), όπως έχει ήδη αρχίσει να κάνει.

Εξάλλου, με το ζήτημα του Ορμούζ δεν τελειώνει το ερώτημα του στρατηγικού στόχου της επίθεσης. Το Ορμούζ έκλεισε λόγω του επίθεσης, δεν έγινε η επίθεση λόγω του Ορμούζ. Και σε αυτό το επίπεδο όμως, οι δηλώσεις του Τραμπ προκάλεσαν και άλλη αβεβαιότητα. Στις δηλώσεις της περασμένης Τετάρτης είπε πως “Η αλλαγή καθεστώτος δεν ήταν ποτέ ο στόχος μας. Ποτέ δεν είπαμε αλλαγή καθεστώτος, αλλά η αλλαγή καθεστώτος όντως συνέβη, επειδή σκοτώθηκαν οι ηγέτες τους. Είναι όλοι τους νεκροί”. Λίγες μέρες αργότερα όμως, ο Τραμπ είπε πως “στείλαμε όπλα στους διαδηλωτές (του κινήματος που είχε ξεσπάσει το Δεκέμβρη) μέσω των Κούρδων, πολλά όπλα, αλλά μάλλον οι Κούρδοι τα κράτησαν για τον εαυτό τους”. Εκτός από την αμηχανία που προκαλούν στην αμερικάνικη πολιτική όλα αυτά, είναι και ένα αναπάντεχο δώρο στην ιρανική ηγεσία που μπορεί να στοχοποιήσει την αντιπολίτευση και τις κουρδικές οργανώσεις ως συνεργάτες του εχθρού, έχοντας τη σφραγίδα του Τραμπ. Στο μεταξύ μέσα σε λίγες βδομάδες, οι υποσχέσεις για “απελευθέρωση” του ιρανικού λαού έχουν γίνει υποσχέσεις για μαζικό θάνατο.

Λίβανος

Την ίδια γραμμή, ακόμη πιο ανοιχτά και ξεδιάντροπα ακολουθεί το Ισραήλ στο Λίβανο. Αλλά και εκεί η Αντίσταση δεν επιτρέπει στα μεγάλα λόγια να γίνουν πραγματικότητα. Η εισβολή στο Νότιο του Λιβάνου έχει γίνει με την επίσημη διατύπωση ότι δεν πρόκειται για “επιχείρηση” κατά της Χεζμπολάχ, αλλά για σχέδιο

μακροπρόθεσμης κατοχής και προσάρτησης περιοχών στο Ισραήλ, μέχρι και τον ποταμό Λιτάνι. Αλλά όσο τα σχέδια στο Νότιο δεν προχωράνε και οι Ισραηλινοί πέφτουν θύματα στις ενέδρες της Αντίστασης, τόσο εξαπολύουν τρομοκρατικά χτυπήματα στη Βηρυτό. Οι διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις καταγγέλλουν πως το Ισραήλ χτυπάει κατευθείαν στις γειτονιές, χωρίς κανένα στρατιωτικό στόχο. Όσο πιο κοντά σε νοσοκομείο βρίσκεται μια γειτονιά, τόσο πιθανότερο να βομβαρδιστεί. Το ίδιο γίνεται και με τα υποτιθέμενα “χειρουργικά” χτυπήματα. Οι ιατρικές και νοσηλευτικές οργανώσεις λένε πως το Ισραήλ σκοτώνει εσκεμμένα τους υγειονομικούς που φτάνουν με τα ασθενοφόρα. Λένε μάλιστα πως η παγίδα στήνεται μέσω των επίσημων δικτύων. Τα ασθενοφόρα στέλνουν τις συντεταγμένες τους, όπως οφείλουν να κάνουν, εν μέσω πολέμου, ώστε να μη γίνουν στόχος. Το Ισραήλ παίρνει τις συντεταγμένες και τους δολοφονεί.

Είχαν πείσει και πειστεί πως ο αποκεφαλισμός της ηγεσίας της Χεζμπολάχ με τα χτυπήματα του 2024 είχε οδηγήσει στη διάλυση της Αντίστασης. Με τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρούσαν σίγουρο πως η κυβέρνηση του Λιβάνου θα πόλωνε την κατάσταση εναντίον της Χεζμπολάχ και ο λιβανέζικος στρατός θα προχωρούσε σε έναν μίνι εμφύλιο για να αφοπλίσει την Αντίσταση. Έπεσαν τελείως έξω. Τόσο που η ισραηλινή εφημερίδα Μαάριβ δημοσίευσε σενάριο στο οποίο το Ισραήλ, απογοητευμένο από την ανικανότητα του λιβανέζικου στρατού, θα ζητήσει τη συνδρομή των δυνάμεων του **αλ-Σάραα** από τη Συρία για να εισβάλουν και να συγκροτούν με τη Χεζμπολάχ. Αυτό που κάποτε επιχειρούσαν μαζί με τον **Άσαντ**, τώρα ονειρεύονται να τα πετύχουν με τη βοήθεια των κληρονόμων της αλ-Κάιντα. Ξεχνώντας πως η ίδια η ύπαρξη της Χεζμπολάχ είναι προϊόν της αντίστοιχης εισβολής που έκανε το Ισραήλ στα τέλη της δεκαετίας του '70.

Ενώ την περασμένη βδομάδα, το Ισραήλ έβαλε και την τελική πινελιά στο τι σημαίνει ρατσιστικό κράτος απαρτχάιντ. Πέρασε τη θανατική ποινή (μέσω κρεμάλας) μόνο ενάντια σε όσους τα “εγκλήματά τους” βασίζονται στην “άρνηση της ύπαρξης του κράτους του Ισραήλ”, δηλαδή στους Παλαιστίνιους.

Οι οικονομικοί αναλυτές και οι “επενδυτές” προετοιμάζονται για μήνες στους οποίους το πετρέλαιο θα ξεπεράσει τα 200 δολάρια. Προετοιμάζονται για πιθανά σοκ στην παγκόσμια οικονομία, χειρότερα από την πετρελαϊκή κρίση της δεκαετίας του '70 και την κρίση του 2008 μαζί. Ο κόσμος στο Ιράν ετοιμάζεται για το πότε ο Τραμπ θα αποφασίσει να πολλαπλασιάσει το θάνατο από αέρος. Ο κόσμος στο Λίβανο ετοιμάζεται για να αντισταθεί σε μια ακόμη ισραηλινή κατοχή. Οι εργάτες και οι εργάτριες σε όλο τον κόσμο πρέπει να προετοιμαστούμε, οργανώνοντας τη δική μας Αντίσταση για να γυρίσει μπουμέρανγκ στους δολοφόνους αυτός ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος.

Νίκος Λούντος

Για ν' αλλάξουμε επιτέλους τον κόσμο

Είναι η πρώτη φορά που θα παρακολουθήσω το φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών Μαρξισμός, το οποίο εδώ και αρκετά χρόνια διοργανώνει το ΣΕΚ με συμμετοχές από το διεθνές επαναστατικό κίνημα, και φέτος πραγματοποιείται το τετραήμερο 21-24 Μάη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Ένα φεστιβάλ που αποτελεί τον επόμενο σταθμό μετά τον παγκόσμιο ξεσηκωμό της 28 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό, τον φασισμό, τον πόλεμο και την φτώχεια. Ένα φεστιβάλ το οποίο προτίθεται και ευελπιστώ να παρακολουθήσω κάθε μέρα και ώρα του τετραήμερου, γιατί θεωρώ ότι είναι επίκαιρο όσο ποτέ.

Δεν είναι απαραίτητο να επαναλάβω με δικά μου λόγια μία περίληψη του άρθρου που διάβασα στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης ή όσα αναφέρουν σε αυτό ορισμένοι από τους πολλούς καλεσμένους/ομιλητές του φετινού φεστιβάλ για να υποστηρίξω πόσο σημαντική είναι η πραγματοποίησή του ή γιατί, λόγω του άρθρου και κυρίως των όσων συμβαίνουν, αισθάνομαι επιτακτική την συμμετοχή μου σε αυτό.

Θα μου επιτρέψετε όμως να αντιγράψω και να επαναλάβω αυτό που έγραψε η Ρόζα Λούξεμπουργκ στα χρόνια του Μεγάλου Πολέμου, που έμελλε να γίνει ο Α' Παγκόσμιος, τώρα, σε αυτήν την ιστορική περίοδο που βιώνουμε έναν Γ' Παγκόσμιου Πόλεμο: «Η τρέλα θα σταματήσει μόνο όταν οι εργάτες θα πετάξουν έξω την κτηνώδη χορωδία των ιμπεριαλιστών πολεμοκάπηλων».

Διότι δεν αρκεί η περιγραφή της βαρβαρότητας του συστήματος που δολοφονεί με τους πολέμους και σκορπάει την φτώχεια για το κέρδος κι έπειτα σκοτώνει σε σύνορα και θάλασσες πρόσφυγες και μετανάστες. Αλλά διότι αποφασίσαμε ότι θα παλέψουμε και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για τον Σοσιαλισμό μέχρι να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό και την βαρβαρότητά του.

Σοφία Φορτούνα,
ΣΕΚ Πειραιά

Δηλώστε συμμετοχή

Η συμμετοχή για το τετραήμερο είναι 10 ευρώ. Για μία μέρα 6 ευρώ. Άνεργοι και μαθητές 7 ευρώ.

Όνοματεπώνυμο Φύλο

Διεύθυνση Τ.Κ. Πόλη

Τηλέφωνο Κινητό

Email

Σωματείο, Σχολή ή Σχολείο

Πολιτική Οργάνωση/Κίνηση

Θέλετε να φροντίσουμε για την παραμονή σας στην Αθήνα;

Εάν χρειάζεστε παιδικό σταθμό, παρακαλούμε γράψτε τον αριθμό των παιδιών , και την ηλικία , ,

(Θα πρέπει να το δηλώσετε μέχρι 15 Μάη)

Κατέβαλα το ποσό € για τη συμμετοχή μου στο τετραήμερο

Ημερομηνία / / 2026

Επικοινωνία - Δήλωση συμμετοχής

- www.sekonline.gr • Τηλέφωνα: 6955 687583, 210 52 21509
- Αναξαγόρα 14Α Ομόνοια, Αθήνα, Τ.Κ.: 105 52, email: ergatikig@gmail.com
- Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, Αθήνα, τηλ. 210 5247584, www.marxistiko.gr
- Εθνική Τράπεζα: IBAN GR140110101000010175172542

Το περσινό φεστιβάλ του Μαρξισμού έλαβε μέρος μετά τη μεγαλειώδη κινητοποίηση στις 28 Φλεβάρη αλλά και με ακόμη έντονες τις μνήμες από τις πολύμηνες μάχες του φοιτητικού κόσμου. Σε διεθνές επίπεδο και ενώ το Ισραήλ εξαντλούσε τη σφοδρότητά του απέναντι στην Παλαιστίνη, η τάξη μας έδειξε τα ανακλαστικά της δημιουργώντας ένα εξαιρετικά προχωρημένο και μαζικό αντιπολεμικό κίνημα.

Παρά την αδυναμία των κινημάτων να "κεφαλαιοποιήσουν" πολιτικά τις εν λόγω συγκυρίες η ιστορική παρακαταθήκη του Μαρξ, του Λένιν και του Τρότσκι ήταν αυτή που μας έδωσε τα εργαλεία για να ερμηνεύσουμε και να κλιμακώσουμε. Έναν χρόνο αργότερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη μεγαλύτερη ιμπεριαλιστική απειλή των τελευταίων δεκαετιών αλλά και μαζί με έναν κόσμο που όχι μόνο δεν απογοητεύτηκε αλλά, από τη Μινεάπολις μέχρι την Αθήνα, δείχνει έτοιμος να κάνει ιστορικά προχωρήματα.

Εδώ λοιπόν βρίσκεται και η αξία του φετινού Μαρξισμού, στο να δημιουργήσουμε ένα στιβαρό ιδεολογικό και οργανωτικό δρόμο για να περάσει η τάξη μας στην ιστορική της θέση.

Βαγγέλης Τζόντζος, ιδιωτικός υπάλληλος

Με κυβέρνηση τη ΝΔ υπάρχει τρομερός κίνδυνος:

Πρώτον, το Ισραήλ βομβάρδιζε επί τρία χρόνια τη Γάζα με 140.000 νεκρούς και τραυματίες (45.000 παιδιά). Ο Μητσοτάκης και η ΝΔ υποστήριξαν ότι έχει δικαίωμα στην αυτοάμυνα ενάντια στο διεθνές δίκαιο.

Δεύτερον, πριν επτά μήνες Αμερικάνοι και Ισραηλινοί δολοφόνοι, με πρόσημα τα πυρηνικά βομβάρδισαν το Ιράν ενάντια στο διεθνές δίκαιο και όπως είπαν τα κατέστρεψαν. Ο Μητσοτάκης και οι απόστρατοι χειροκροτούσαν.

Τρίτον, εδώ κι ένα μήνα, οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές με τους σιωνιστές φασίστες και άλλους, με 500 stealth, με 2 αεροπλανοφόρα, με 60 πλοία, με 10 βάσεις γύρω από το Ιράν βομβαρδίζουν μέσα σε πόλεις άμαχους και υποδομές «για να εξολοθρευτούν το καθεστώς» με χιλιάδες νεκρούς ενάντια στο διεθνές δίκαιο. Ο Μητσοτάκης και η παρέα του στη ΝΔ, πιστά σκυλιά, πρώτοι έστειλαν δυο φρεγάτες δήθεν «για να υπερασπιστούν την Κύπρο».

Θα έλεγε κάποιος: και εμάς τους συνταξιούχους τι μας νοιάζουν όλα αυτά;

Μόνο μας νοιάζει; Πρώτον, λεφτά για τις φρεγάτες ή για τις συντάξεις είπε ο Δένδιας και ο Μητσοτάκης; Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πάρουμε καμιά αύξηση από εδώ και πέρα και με τον πληθωρισμό θα μπούμε με τα μπούνια μέσα.

Δεύτερον, αν συνεχιστεί ο διαολομένος πόλεμος η κρίση θα επεκταθεί σ' όλη την Ευρώπη σε ενέργεια, πετρέλαιο, τουρισμό, ακρίβεια, με κίνδυνο ενός παγκόσμιου οικονομικού κραχ που σε μας τους αδύναμους θα έχει τρομαχτικές συνέπειες. Στους συνταξιούχους άλλη μια μείωση τουλάχιστον 20%.

Άρα το μεγάλο ερώτημα είναι Πόλεμος ή Ειρήνη;

Το κυρίαρχο αυτό θέμα καθώς και η παρέμβαση του ΣΕΚ στην εργατική τάξη για το αύριο θα συζητηθούν στο 4ήμερο του Μαρξισμού στις 21-24 Μάη.

Νίκος Μαυρίδης,
συνταξιούχος τραπεζικός

Είναι η πρώτη φορά που θα παρακολουθήσω το φεστιβάλ του Μαρξισμού. Πιστεύω ότι αξίζει για τα ενδιαφέροντα θέματα που έχει και αφορούν όλη την εργατική τάξη, τη νεολαία και την Αριστερά.

Οι γνώσεις που μπορεί να πάρει κανείς από τις δεκάδες συζητήσεις και τους τόσους πολλούς και πολλές ομιλητές και ομιλήτριες που θα συμμετέχουν, είναι πολλές. Προσωπικά ξεχωρίζω τις κουβέντες που έχουν να κάνουν με τη Μέση Ανατολή: τον πόλεμο στο Ιράν, τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, την επίθεση στον Λίβανο που έχω κάποιες γνώσεις αλλά θέλω να τις επεκτείνω. Γενικά να μάθω περισσότερα πράγματα πάνω στα γεωπολιτικά ζητήματα. Επίσης πώς μπλέκεται η χώρα μας σε αυτό το διεθνές περιβάλλον και σε όσα κάνουν ο Τραμπ και ο Νετανάχιου. Αλλά και πώς συνδέονται η Παλαιστίνη με τα Τέμπη και τα άλλα εγκλήματα της κυβέρνησης εδώ.

Νομίζω ότι ένα τέτοιο φεστιβάλ μπορεί να βοηθήσει τον κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια ξεχωριστά, αλλά και το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα ως σύνολο. Επειδή είναι ανοιχτό σε όλο τον κόσμο, μπορούμε όλοι μαζί να ξεκαθαρίσουμε πώς προσεγγίζουμε την πολιτική κατάσταση και πώς πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα, με ποιες ιδέες, με ποια δράση και με ποια προοπτική. Η μαρξιστική θεωρία της οργάνωσης και της επανάστασης είναι εργαλείο. Γι' αυτό καλούμε όλους τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που εξοργίζονται με όσα ζούμε και έχουν διάθεση να παλέψουν να συμμετέχουν στον φετινό Μαρξισμό.

Βαγγέλης Μπουσές, φοιτητής Φιλοσοφικής